

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

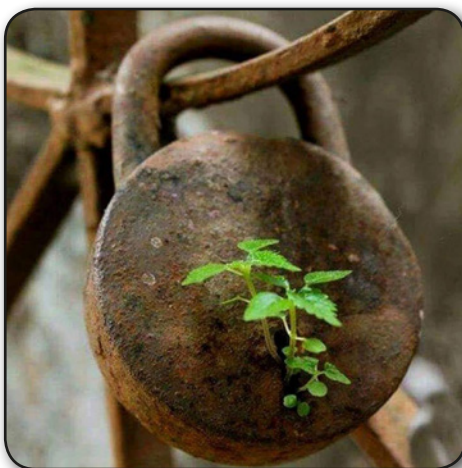
www.albaref.hu

2020. április • XXVI. évfolyam 2. szám

Húsvét a bezárkózásban, avagy #maradjotthonjézussal

Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott, ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt közepén, és így szólt hozzájuk: Békesség nektek! JÁNOS EVANGÉLIUMA 20:19

Karantén. Maradj otthon! Zárkózz be! Ezekben a napokban ismerősen csengenek ezek a szavak. Húsvétra készülve, mily meglepő, kiderül a János szerint leírtakban, hogy a keresztyén egyház első zsongái, az apostolok is bezárt ajtókkal várták, azaz nem várták Jézust. Mert nem számítottak rá, de mégis megjelent úgy, hogy számára a zárt ajtók sem jelentettek neki akadályt abban, hogy az övével találkozzon. Milyen jó, hogy ennek párhuzamán találhatjuk meg önmagunkat is abban a bezárt helyzetben, amiben most találtatunk! A tanítványok félték a zsidóktól, hogy ugyanúgy Jézus sorsára jutnak, ezért félelmükben úgy döntöttek, bezárkóznak. A döntésükben a félelem kényszere diktált. Nekünk nem szabad elhatározásból, hanem hatósági rendelet miatt, de szintén be kell zárkóznunk. A kibontakozó tavaszban inkább kint bókászni a szabadban, de a fertőzésveszély miatt nem tanácsos. Ahogy az sem, hogy a hitet félreértelmezzük azzal, hogy »nekünk ne tiltsa meg senki a szabad mozgás és a találkozás, a szokásos üdvözlés gyakorlását!« Hitem a természetfeletti Istenben, aki felette áll a vírusoknak

meg a világmindenségnek is, nem azt jelenti, hogy a természeti világ törvényeit a sutba vágom. Nem, hívőnek lenni nem ezt jelenti! Ezt inkább butaságnak kell nevezni. Isten sehol sem mondja, hogy ne vedd figyelembe a természeti világ törvényeit. De azt igen, ha ezek a törvényszerűségek, akár a vírusfertőzés, kihívást jelent a hívőnek, Isten abban is jelen van, és valami jót munkál a rosszban is. Féljünk a vírustól úgy, hogy ne kezdjünk a hatásával dacolni, de közben ne feledkezzünk meg arról, hogy a mi Istenünk nagyobb a vírussal!

Abban, hogy a tanítványok bezárkóztak a félelem miatt, volt valami következetes logika. Lehet, hogy látván Jézus szenvedését és halálát

eszükkbe jutott azonnal, amit Jézus alig három nappal előtte mondott: „Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak...” (János 15:20) Az bezzeg nem jutott eszükkbe, hogy Jézus azt is megmondta, hogy fel fog támadni... Ilyen a mi szelektív emlékezetünk is. Arra emlékezünk inkább, ami összeegyeztethető az elképzelésünkkel. Na de épp ettől olyan meglepő, a hitelenségünkre rácsafoló a feltámadás! Van abban valami mélységesen mély üzenet, hogy Jézust a zárt ajtó sem tartja távol az övétől. Milyen bátorító a mi helyzetünkre nézve is ez a húsvéti leírás! Be kell zárkóznunk, de Jézust nem tartja vissza a bezárt ajtó. Ő nagyobb a félelmeinknél és minden elbizonytalanodásunknál. Hívjuk be őt a bezártságunkba és a velünk összezárt zavarodottságba! Engedjük, hogy nagyobbá legyen azoknál, és meg fogjuk tapasztalni, hogy Ő él! A kényszerleállásunk életmentő lehet sokak számára ezekben a hetekben. Örök életet mentő. Vajon nem erre van-e sokaknak szüksége ahhoz, hogy végre találkozzanak Jézussal? Mert Jézust nem lehet megismerni a rohanásban, a korszellem diktálta, leállás nélküli pörgésben.

Jézus be akar menni hozzád. Veled akar vacsorálni, veled akar élni, hogy te is VELE ÉLJ! (ld. Jel 3:20) Kapcsolatban akar lenni veled, amiben rá kell jönnöd, ha eddig nem jött át, hogy Ő több a pusztavallásgyakorlásnál, amiből most megvonásban van részed. Nincs templom, nincs lelkész – legfeljebb képernyőn, okostelefonon –, nincs jól megszokott templomi hely, nincs vasárnapi „Áldás, békesség!”-özön, nincs testvéri kézfogás, ölelés vagy puszi. De marad Jézus! És Ő mindenre elég!

Kíváncsiságomban utánakerestem a karantén szó eredetének (hátha így megszélidíthetőbb lesz?). A szó olasz eredetű, a *Quaranta giorni* kifejezésből származik, és negyven napot jelent, utalva a járvány miatti elkülönítés időtartalmára. Karantént először 1377-ben rendeltek el formálisan az akkor a magyar királysághoz tartozó

Raguzai Köztársaság fővárosában, Raguzában, majd később, 1423-ban Velencében. Ez konkrétan azt jelentette, hogy a pestis, kolera vagy sárgaláz járványok idején 40 napig a városok kikötőjében – elkülönített helyeken – kellett vesztegelniük a hajókon érkezőknek. Erről a negyven napról eszembe

jutott, és ez derűssé tett, hogy Jézus halála után éppen negyven napig volt jelen a földön, és jelent meg itt-ott váratlanul a tanítványoknak. Mert szükségük volt erre a negyven napra, hogy elhiggyék, hogy el ne feledjék: Ő él! Fel kellett fogják és megértsék, hogy értük halt meg és támadt fel Jézus. Ahogy ezt nekünk is meg kell érteni és élni: értünk halt meg és támadt fel, hogy megszabaduljunk a kárhozattól és örökké éljünk Vele! Drága testvéreim, nekünk is szükségünk van erre a karanténra! Higgyétek el, hogy annál sokkal nagyobb célért, mint a fertőzés megakadályozása. Azért, hogy rászokj Jézussal élni, vele meghalni és vele tovább élni. Erre a húsvétra örökké emlékezni fogsz! Szívből remélem, hogy azért is, mert végre neked is élő Jézusod lett!

*Szász Zoltán
lelki-, és újabban e-pásztor*

Szerkesztői gondolatok

„Mivel az Úr maga is hirtelen jelenik majd meg, nem szabad meglepődnünk semmi váratlan történésen. Isten szeretetének felséges ajándéka, hogy a váratlanul támadt baj közepette is tudunk nyugodtak maradni.” (Spurgeon)

Egy Spurgeon-áhítat fent idézett sorai érintették meg a szívemet a minap. Ez alapján két üzenetet szeretnék átadni a kedves Olvasóknak.

Az egyik, hogy semmit nem szabad természetesnek vennünk. Éljük a mindennapjainkat, és egyszer csak bekövetkezik egy váratlan esemény, mint ez a mostani járvány, amely sokak életét fenekestül felforgatja. Most különösképpen is átélhetjük annak a valóságát, hogy nem tudjuk, mit hoz a holnap. Téved, aki azt hiszi, hogy irányítása alatt tudja tartani az életét. Ahogy Spurgeon írja, hasonlóképpen váratlan lesz az Úr újbóli megjelenése is. A Szentírás alapján ígéretünk van arra, hogy Krisztus visszajön, azonban Jézus éberségre int bennünket: „Vigyázzatok, legyetek ébren, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!” (Mk 13:33) Csak akkor menekülhetünk meg az ítéletől, ha az életünket Isten kezébe helyezzük, bízva az Úr megváltó kegyelmében. „Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” (Zsid 2:1)

A másik üzenet, hogy Isten minden körülmények között békességet tud adni a szívünkbe. Szeret bennünket, és az Ő tudta nélkül egy hajszál sem eshet le a fejünkről. A lényeg, hogy „... akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” (Róma 14:8). Ő tudja, mi a terve velünk – tegyük a kezébe az életünket, bízunk benne, mert bármi történik, Ő mindent a javunkra fordít. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil 4:6–7)

Ujváriné Császár Boglárka

GYÜLEKEZETI HÍREK

Fontos információk

- **Húsvét ünnepi online istentiszteletek**
- **Közlemény a veszélyhelyzetről**
- **A gyülekezetalapításról**
- **Az adakozás rendje**
- **A Lelkészi Hivatal átmeneti nyitva tartása**

Kedves Testvérek!

Húsvét ünnepi online istentiszteletek

A veszélyhelyzet feloldásáig az egyházi alkalmaink szünetelnek!

Amíg személyesen nem találkozhatunk, folyamatosan jelentkezünk igei üzenetekkel és közvetítésekkel!

Húsvét vasárnap 9 órakor közös élő református Kárpát-medencei húsvéti úrvacsorás istentisztelet lesz látható a Duna Tv-ben!

- aki nem Tv-n, hanem interneten szeretné nézni, az elérhetőség a következő:
<https://mediaklikk.hu/duna-elo/>
- amikor ennek vége van, akkor indítjuk el a 10 órás istentiszteleteket mindhárom gyülekezet rész alábbi oldalain és csatornáin:

Facebook oldalainkon:

Széchenyi út: Székesfehérvári Reformátusok

Maroshegy: Maroshegyi református gyülekezet rész

Budai út: Székesfehérvár Budai úti Református Gyülekezet

YouTube csatornáinkon:

Széchenyi út: Székesfehérvári Széchenyi utcai reformátusok

Maroshegy: Székesfehérvár-Maroshegyi reformátusok

Budai út: Székesfehérvár Budai úti Református Gyülekezet

Húsvétvasárnap csatlakozzunk be **9 órakor az országos, és 10 órától pedig a gyülekezet részek** istentiszteleteibe! **Húsvét hétfőn** is tartunk **online istentiszteleteket** a gyülekezet részekben!

A további gyülekezeti alkalmak pontos időpontjai a honlap kezdőlapján, a www.albaref.hu-n, és az aloldalak „Program Naptáráiban” olvashatók!

Mindenkit várunk szeretettel az online alkalmainkon!
Áldott ünnepeket és jó egészséget!

Közlemény a veszélyhelyzetről

További intézkedésig az egyházi alkalmak **szünetelnek!**

Gyülekezetünkben elindultak az **online** ige hirdetés és bibliaóra közvetítések!

Vasárnaponként a közösségi oldalainkon **élőben** közvetítünk istentiszteleteket (a részleteket lásd fentebb!)

Március 28-tól országos **kijárási korlátozások** léptek életbe! A korlátozások részleteiről tájékozódjunk a hivatalos forrásokból!

Kérjük a **65 évnél idősebbeket**, hogy inkább maradjanak otthon, és halasszák későbbre a hivatali ügyeket és a temető látogatást!

Mindenkit kérünk, hogy maradjon otthon, és csak a legszükségesebb esetben hagyja el otthonát!

Számunkra ez azt jelenti, hogy a vidéki házukba vagy nyaralónkba **sem** indulunk útnak!

Vegyük **komolyan** a veszélyhelyzetet!

A budai úton csak az altemplomi **úrnatemető tart nyitva!** Nyári nyitvatartás szerint szerdán és pénteken 16-18 óráig, vasárnap 9-12 óráig! Kérjük, hogy egyszerre **3 látogatónál több ne** tartózkodjon az altemplomban!

Egyházi temetéseken csak a **legszűkebb** családi körben lehet részt venni!

Az egyházunkra vonatkozó **rendelkezéseket** figyeljük országos honlapunkon: www.reformatus.hu

Mindenkit az egyéni és családi **bibliaolvasásra és imádságra** is buzdítunk!

Imádkozzunk a járvány **megszűnéséért!**

Figyeljünk oda időseinkre és gyermekes családjaink szükségére!

Kerüljük a személyes találkozásokat, de **keressük** egymást egyéb lehetőségeken!

Kérjünk segítséget egymástól és **adjunk** segítséget a rászorulóknak!

Senki ne maradjon segítség nélkül!

Tartsuk be az országos egészségügyi rendelkezéseket!

Egyebekben az országos rendelkezések az irányadók!

A gyülekezetalapításról

- A jelen helyzetben is igyekeztünk mindent megtenni, hogy mindenkihez eljussanak az információk a gyülekezetalapítás folyamatáról: a honlapunk, a www.albaref.hu kezdőlapján is megjelenik az ezzel a témával foglalkozó Békeség újság különszám és egy tájékoztató a felső színes hirdetőszámban:
http://www.albaref.hu/media/Bekesseg/Bekesseg_2020-03_kulonszam.pdf
http://www.albaref.hu/szechenyi-ut/hirek/gyulekezetalapito_nyilatkozat
- Innen lehet tovább kattintani a részletesebb információhoz és az adatlaphoz, az online nyilatkozathoz.
- Természetesen a leadott nyilatkozatokhoz, és az abban szereplő adatokhoz senki illetéktelen nem tud hozzáférni.
- Munkanapokon a telefonos lelkeszi hivatali ügyelet alkalmával is igyekszünk a segítséget kérőknek rendelkezésére állni.
- Az átjelentkező nyilatkozatot **csak azoknak** kell kitölteni, **akik** a választói névjegyzékben szerepelnek, és **nem a lakcímük szerinti gyülekezethez kívánnak tartozni**, hanem a másik gyülekezetben akarnak tagok lenni!

Az adakozás rendje

Az átmeneti helyzetre való tekintettel adományainkat is átutalással kérjük elküldeni gyülekezetünk

bankszámlájára a megjelölt célt feltüntetve.

Egyházfenntartói járulék esetén kérjük a nevet és a címet is feltüntetni a beazonosíthatóság érdekében.

UniCredit Bank: 10918001-00000021-42850004
A számlatulajdonos neve: Székesfehérvári Református Egyházközség

Köszönjük adományait!

A Lelkeszi Hivatal átmeneti nyitvatartása

A veszélyhelyzetre való tekintettel a Lelkeszi Hivatal korlátozott nyitvatartással működik:

- kedden és szerdán 8:30-12:30-ig van ügyintézés
- a további munkanapokon telefonügyeletet tartunk!
- részletek az alábbiakban olvashatók!

Kérjük, hogy csak **halaszthatatlan** esetben keressék fel személyesen a hivatalt!

Berze János lelkeszi elnök

A lelkeszi hivatal ügyfélfogadása:

kedd: 8:30–12:30

szerda: 8:30–12:30

Kérjük, a hivatalban csak indokolt esetben jelenjen meg! (pl. temetés vagy halaszthatatlan teendő)

Telefonos szolgálat: hétfő-péntek 8:30–12:30

Elérhetőségünk:

06-22/ 312-785 vagy 0630/ 630 8801

Berze János lelkipásztor (Budai úti rész):

0630/ 676 3570

Szász Zoltán lelkipásztor (Széchenyi úti rész):

0630/ 506 4674

az Egyházközség Elnöksége

Március 15. a Talentumban

Tanév elején, mikor megterveztek a március 15-i ünnepséget, még nem sejtettük, hogy több okból is rendhagyó lesz. Idén először, a pedagógiai megújulás jegyében úgy gondolkodtunk, hogy a hagyományos ünnepség helyett egy egész napot szentelünk az 1848-as márciusi nap emlékére. Az alsósok osztályonként, életkoruknak megfelelő foglalkozásokon vettek részt. A felsősöknek minden tanteremben más-más helyszínt rendeztek be a pedagógusok. A gyerekek forgószínpadszerűen járták végig a nagy nap fontos helyszíneit, melyek a következők voltak: Pilvax kávéház, Szendrey Júlia szalonja, Landerer nyomdája, Táncsics börtöne, és a fiúknak egy toborzó tánc tanulása.

Ez a nap egyben a hagyományos oktatás utolsó napja is volt, bár ezt csak utólag, este tudtuk meg. Az új digitális tanrendben az ötödikesek azt a feladatot kapták, hogy írják meg levélben az egyik barátjuknak, hogyan ünnepeltünk a mi iskolánkban március 13-án. Alább Fekete Bella ötödikes tanulóknak levél beszámolóját olvashatják.

Szanyó Gáborné

Kedves Kata!

Remélem jól vagy és jól megy a sulis. Nálunk sok érdekes dolog történt mostanában. A március 15-i ünnepséget egy 13-i téma-

nappal ünnepelte az iskola. Olyan jó, hogy már felsős vagyok, mert így az osztálytársaimmal mi is részt vehettünk ezen a programon! Mindenki a saját osztályából indult, és a feladatok megoldása után ment tovább a másik terembe. 45 percet lehettünk egy helyen. Az elején a fiúk táncot tanultak Maja nénivel, a lányok pedig madár alakú kokárdát varrtak fehér gyöngyökkel. Az enyém nagyon szépen sikerült, odaajándékoztam az első osztályos sokadik unokatesómnak, Rózának, aki nagyon örült neki, és egyből fel is

tette. Nekem amúgy ez tetszett a legjobban. Ez volt Szendrey Júlia varrószalonja. Ezután a Pilvax kávéházban teáztunk, itt egyből rám szóltak, ha csak megmoccantam, hiszen a teán kívül Petőfi Sándor életéről is tanultunk. Ezután a szabadulósobában Táncsics Mihályt kellett kiszabadítani. Végül maradt a börtönben, mert nem tudtuk kiszabadítani. Az utolsó állomás egy nyomda volt, megtanítottak betűket csinálni. Egyet kivésni is nagyon nehéz volt a linóleumból. Nagyon örültem, hogy ma már van számítógép és nyomtatógép, mert így minden sokkal egyszerűbb. Ti hogy ünnepeltétek a március 15-ét? Voltatok suliban? Remélem, te is jól töltötted ezt az ünnepet! Sajnálom, hogy most nem találkozhatunk, de szeretném, ha csinálnánk majd valamit, ha vége ennek az egésznek!

Vigyázz magadra, puszilla: Bella

Fekete Bella

Márciusi álom

Álmodom egy fényes, nagy magyar királyról. Jönne, hol a nap kél, fényes csodatájáról. Jönne hóparipán, erős mentőkézzel. Igazság sarjadna, merre lova lépdel. És amerre járna, égi áldás járna: Segítséget senki hiába nem várna. És ahová térne, égi áldás térne: Igazi jót senki hiába nem kérne. Édes, szép hazánkban békesség honolna. Milyen szép is lenne! Milyen jó is volna!

Nem is lehetetlen. Nem is olyan álom. Hiszen él egy Király, fényes csodatájón. Fényes égi tájról hozzánk le is szállott. Hozott segítséget, hozott igazságot, ragyogó örömet, boldog békességet! Csudaorvosságot annak, kit seb éget.

Hódoló szívünk bár mind elébe vinnénk, hatalmában bíznánk, erejében hinnénk! Amíg minden magyar nem hajt neki térdet, az én édes hazám, tudom, fel nem ébred. Erős, mentő kezét megragadva kérem: „Édes Uram Jézus! Mentsd meg az én vérem!”

Túrmezei Erzsébet

Kedves Szülők!

A rendkívüli körülmények miatt, a 7/2020 (III.25) EMMI határozata alapján, az alábbi módon lehet beiratkozni

2020. ÁPRILIS 6-17.
között

ONLINE: A jelentkezési szándéknyilatkozatot aláírva, lefényképezve vagy szkennelve kérjük e-mailben küldeni, a csatolmányokkal együtt, az alábbi címre: ovoda@albaref.hu vagy ovodavezeto@albaref.hu

SZEMÉLYESEN: Rendkívüli esetben, előzetes egyeztetés után.

VÁR AZ OLAJFA REFORMÁTUS ÓVODA

Az adatokat, kérjük, pontosan az azonosító okmányoknak megfelelően írják be!

A beíratáshoz szükséges:

- a gyermek lakcímkártyájának másolata
- a gyermek születési anyakönyvi kivonatának másolata
 - a gyermek TAJ kártyájának a másolata
- szándéknyilatkozat, mely letölthető a honlapról
 - szülői nyilatkozat felügyeleti jogról

ELÉRHETŐSÉGEK:

Mocsáriné Brunner Boglárka óvodavezető

Tel.: 30/418-5895

E-mail: ovoda@albaref.hu vagy

ovodavezeto@albaref.hu

Web: <http://albaref.hu/olajfa-ovoda/>

Húsvétról gyerekeknek - de hogyan?

Az idei húsvét mindnyájunknak különlegesebb lesz, mint valaha. A koronavírus miatt a család által megszokott húsvéti szokások és „ütemterv” mind a feje tetejére áll. Talán ötletünk sincs, hogyan lehetne a kereszténység legnagyobb ünnepét családi körben, meghittén, mély tartalommal megélni. A célom az, hogy e cikk elolvasása után már ne így érezzetek a kedves olvasók. Ezért szeretnék most módszertani segítséget nyújtani, hogy hogyan tudják gyermekük-höz a húsvéti üzenetet közelebb hozni.

A húsvét örömnep, hiszen azt ünnepeljük, hogy Jézus feltámadt és él! Erről könnyű a gyerekeknek beszélni, de ha csak ennyit mondanánk, sok-sok kérdés maradna megválaszolatlanul, pl. ha feltámadt – meg is kellett halnia, de miért kellett meghalnia? Saját tapasztalatból tudom, hogy ez a kérdés már a kis óvodás gyerekeket is izgatja. Úgy gondolom, hogy aki hitelesen és biblikusan szeretne beszélni a húsvétról, nem kerülheti meg Jézus kereszthalálát sem. Jézus tanítványaként azt a parancsolatot kaptuk, hogy hirdessük **„az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15)** Az evangélium magába foglalja Istenről, a bűnről, Jézus Krisztus személyéről és megváltásáról, valamint ennek elfogadásáról való tanítást is: **„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)** Természetesen az evangélium átadásának módszere a gyerekek életkorához kell, hogy igazodjon: **„tanítsd a gyermeket a neki megfelelő módon” (Péld 22,6)** Az evangélium tartalmának azonban minden korosztályban ugyanannak kell lennie. Ezért, kedves olvasó, ne félj a gyermekednek a bűnről vagy Jézus kereszthaláláról beszélni az „ő szintjén”. Hiszen a legjobb hír, amit egy gyermek meghallhat, az, hogy Jézus Krisztus meghalt helyette, az ő bűneiért, és nem csak képes, de hajlandó is akár azonnal bűnbocsánatot, örök életet ajándékozni neki, és megváltoztatni az életét! Amikor Jézus haláláról tanítunk, kövessük az apostolok példáját, és azonnal tegyük hozzá a csodálatos igazságot: harmadnap feltámadt a halálból és ma is él! Ezzel el is érkeztünk a húsvéti örömhírhoz.

A bibliai történet feldolgozása

A nagyheti történéseket egészen Jézus feltámadásáig a következőképpen is feldolgozhatjuk: Csak egy tojástartó és 10 darab műanyag tojás, valamint 9 darab tárgy szükséges hozzá, ami alapján elmondhatjuk a nagyheti eseményeket.

A tizedik tojás üres, hiszen Jézus feltámadt!

Tárgyak és a történet:

3 ezüstpérez – Mt 26,14–15

Úrvacsorai pohár – Mt 26,39

Kötél – Mt 27,1–2

Szappan – Mt 27,24–26

Piros anyag – Mt 27,27–30

Szögek – Mt 27,31–32

Kockák – Mt 27,35–36

Kő – Mt 27,65–66

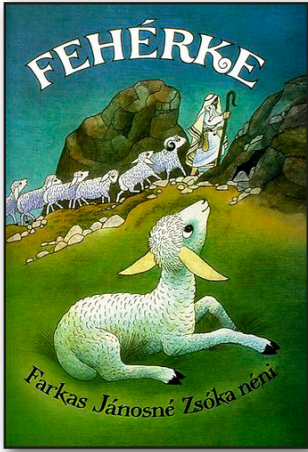
Üres tojás – Mt 28,5–6

Könyvekkel/Történetekkel

Jézus megváltását és húsvét örömeit a következő könyvekkel/történetekkel is közelebb hozhatjuk a gyerekekhez (leginkább ovisokhoz-kisiskolásokhoz):

A bátor kotlós: Egy meghatározó történet: <https://www.youtube.com/watch?v=ijWOD-4R77M>

Fehérke

- hangskönyvként is elérhető:

<https://videa.hu/videok/film-animacio/feherke-egy-kisbarany-tortenete-hangjatek-hangos-mese-mesejatek-I2wFQmYWu35SnhOa>

Konrad, a húsvéti nyúl

- hangskönyvként is elérhető:

<http://kateteka.hu/konrad-a-husveti-nyul-hanganvag/>

Tanuljunk közösen aranymondást!

1Korinthus 15,3-4

1Korinthus – nyitott Bibliát mutatunk és mondjuk (igehely ritmusa: ti-ti-ti-ti ti-ti-tá tá-tá tá) (ritmikusan mondván gyorsabban megtanulja a gyermek)

tizen- – tízet mutatunk

öt – ötöt mutatunk

három – hármat mutatunk előrenyújtott jobb kézzel

négy – majd négyet mutatunk előrenyújtott bal kézzel (közben a jobbat visszahúzzuk)

Krisztus meghalt – keresztet mutatunk

a mi bűneinkért – magunkra mutatunk

az Írások szerint. – nyitott Bibliát mutatunk

Eltemették, – mintha a földet tapicskolnánk két tenyerünkkel

és feltámadt – guggolásból felszökkenünk magasra

a harmadik napon. – hármat mutatunk

Barkácsoljunk együtt!

Készítsünk ún. feltámadás-kertet az otthonunkba. Ültethetünk füvet, úgy, hogy pont húsvétra kinőjön, ez az életet szimbolizálja. Nagypénteken a követ a bejárat elé tehetjük, húsvét vasárnap mozdítsuk el.

Részletesebb leírás:

https://kerteszblog.hu/2014/04/20/feltamadaskert_husvetra

Készíthetünk keresztet is. Csupán vízfestékre, papírra és tapétaragasztó csikra lesz szükségünk, no meg egy kis kreativitásra. <https://www.theresourcefulmama.com/tape-resist-easter-cross-craft/>

Énekeljünk!

3. A Biblia Isten szava

A Bib - li - a Is - ten Sza - va. Bib - li - ám - ból Is - ten szől hoz - zám.

A Biblia	két tenyerünket egymás felé fordítva csukott könyvet mutatunk
Isten szava.	fölfelé mutatunk
Bibliából	most nyitott könyvet mutatunk
Isten szől hozzám.	fölfelé mutatunk magunkra mutatunk
Az Isten jó (3x).	fölfelé mutatunk
Isten jó hozzám.	átöleljük magunkat
Fiát adta (3x);	keresztet mutatunk
Isten jó hozzám.	átöleljük magunkat
Meghalt értem (3x);	magunkra mutatunk
Isten jó hozzám.	átöleljük magunkat
Ő feltámadt (3x).	guggolásból lendülve felfelé mutatunk
Értem támadt fel.	magunkra mutatunk
Ő visszajön (3x)	fönről lefelé mutatunk
Értem is eljön.	magunkra mutatunk

Mondókázzunk!

A következő mondókával Jézus egész élete összefoglalható:

A sorok ritmusa vagy titi tá titi tá vagy titititi titi tá vagy tá titititi tá. (ritmikusan mondván gyorsabban megtanulja a gyermek)

Örökké létezett
Karácsonykor ember lett
Három évig tanított
Nagypénteken megváltott
Húsvétkor újra élt,

nagy kört mutatunk
fönről lefelé mutatunk
hármat mutatunk
keresztet mutatunk
guggolásból magasba
lendítjük a karunkat

Negyven nap,
és mennybe tért
Uralkodik, közbenjár
egyszer eljön a Király

*négyszer tízet mutatunk
két karunkat magunk
előtt lassan felemeljük
koronát, majd imádkozó
kezet mutatunk
fönről lefelé mutatunk.*

Ezekkel az ötletekkel és tanácsokkal kívánok minden családnak áldott húsvétot!

Források:

Sam Doherty: *100 kérdés és válasz a gyermekek közötti szolgálattal kapcsolatban*, VISZ Gyermek-Evangélizációs Közösség, Pécel, 1999.

Tanítsuk a legkisebbeket, Ovisz füzetek 1, VISZ Gyermek-Evangélizációs Közösség, Pécel, 2007

Tanítsuk a legkisebbeket, Ovisz füzetek 3, VISZ Gyermek-Evangélizációs Közösség, Pécel, 2009

Pinterest

*Pervai Andrásné
(óvodapedagógus)*

Tavaszi nagytakarítás

„Áldott a király, aki az Úr nevében jön!

A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban...

Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat”

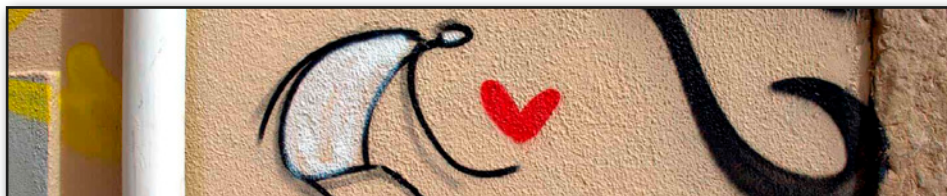
(olvasandó Lukács 19:28-46)

A böjti hetekben Lukács evangéliumát olvassuk a református Bibliaolvasó Kalauz napi újszö-

vetségi igéiben. Azzal szembesültünk történetünk előzményeiben, hogy Jézus Jeruzsálemre szegezi a tekintetét (19:11). Mi már tudjuk, mai tanítványok, hogy ez volt az Ő utolsó útja oda, szenvedése, halála és feltámadása előtt!

A „minák”-ról szóló példázatban az Úr megerősíti, hogy mi lesz végül azokkal, akik elutasítják Őt és az Isten királyságát. Ellenségeinek nevezi őket Jézus, és a végső ítéletükre is félelmetes képet használ az Úr!

Jézus tudta tehát, hogy a városba érve hamarosan elkezdődnek szenvedései és beteljesíti megváltó-művét! A tanítványok meg éppen az ellenkezőjét gondolták, azaz hogy most már igazán közel van az Isten országa. Jézus most aztán meg fogja mutatni az erejét, és beteljesedik az, amit keresztelő mondott, hogy lecsap a „ménkö” erre a hitvány bandára! Jézus úgy vonul be Jeruzsálembe, mint egy király, számarcsikó hátán ülve, mint aki a megkoronázásra készül:

„Eddig jó, tetszik, Jézus, a műsor! Csináld csak, teljesítsd be, amit mi akarunk! Olyan Megváltó, olyan Messiás legyél, amelyet mi akarunk, tedd azt és úgy, ahogy mi akarjuk! Hozsanna!” – Énekelve imádták őt! Felsőruháikat és pálmágakat terítettek elé, ahogy vonult befelé a városba.

Az egyház virágvasárnapi történetnek nevezi ezt a sztorit, és azt fűzi hozzá, hogy ezen a napon Jézust mint királyt ünnepelték, húsvét előtt egy héttel történt, és ezzel a bevonulással kezdődtek el a nagyhét eseményei. A jobb értelmezések még hozzáteszik, hogy ugyanazok, akik „Hozsanná!”-t kiáltottak a bevonuláskor, nagypénteken „Feszítsd meg!”-et fognak kiabálni!

Visszatérve a történethez, a tömeg ebben az ünnepi eufóriában csak éppen arról feledkezett el, hogy megkérdezzék Őt, hogy „Jézus, mondd el nekünk, hogy te mit akarsz!” Azt olvassuk, hogy a tömeg dicsőítette és imádtá Őt

a csodáiért! Az „imádat” szóból származik a mi imádság és imádkozás szavaink. Szoktunk

is imát-áldást mondani. Általában akkor, amikor belekezdünk valamibe: egy vállalkozásba, közösségi munkába, szertartásba, vagy éppen étkezéskor stb. Így illik, így szoktuk, azért ez legyen az első! – mondjuk hitvallásosan. Olyan igaznak és helyénvalónak hangzik, nem? Azonban tudat alatt nem ugyanaz van-e bennünk, mint a Jézust ünneplő tömeg szívében: Áldj meg minket úgy, és azzal, amivel mi akarjuk, Jézus! Támogasd terveinket, akkor mi is megadjuk, ami jár neked! Döbbenetes, hogy ez a gondolkodás a pogány vallásosság jellemzője! Üzletelés az Istennel!

Mégsem jött el a „ménkö” akkor még a városra. Nem takarította el az Úr ezeket az „istenverte” pogányokat. Sőt inkább a nagy vallásoskodók, a magukat „igaznak” tartók között vágott rendet! Jézus haragudott vakságukért (ld. a templom megtisztításának esetét: Lk 19:45-48), de mégis kegyelmi időt hagyott, mégpedig

eleget mindenkinek: „Az én házam imádság háza lesz” (19:46) – és kitakarította a nem oda való dolgokat!

Akkor tudjuk valóságosan imádni, ha ismerjük Őt, és tudjuk akaratát! Azt akarja ezzel tanítani nekünk az Ige, hogy kerüljenek helyére a dolgok az életünkben. Az Isten szava, az Isten akarata legyen az első: pl. „Uram, te mit akarsz, hogy cse-

lekedjem!” (ApCsel 9:6) Az Isten akaratát pedig imádságban tudod elkérni! De nem, nem az imádság az első, hanem az Isten szava! Az imádságnak pedig az erre adott reflexiónknak kell lennie!

A helyes sorrend tehát a következő: Isten szava, az Ige az első! Engedd, hogy szóljon hozzád!

Utána jön az imádság, mint felelet! A megértett vezetésből, és annak a

követéséből következnek az áldások! Nálad kié az első szó („és az utolsó”)? Neked ki van az első helyen az életedben? Isten beszéde legyen tehát az első! Ez így volt a kezdetekben, teremtéskor is! Minden azzal kezdődött, hogy „szólt az Isten, legyen!” – és lett. *Ámen.*

*Berze János
lelkipásztor*

Veszélyhelyzetben

A jól ismert Martin Luther King (1929–1968) amerikai tiszteletes, aki végül életét adta az igazságért, Jézus ügyéért és az elnyomottak szabadulásáért, a következőket mondta az ő utolsó beszédében, amit 1968. április 3-án mondott, egy nappal azelőtt, hogy meggyilkolták: „*Voltam a hegycsúcson!* (Az a történet ihlette ezt az igehirdetést, amikor Mózes fent járt az Úrnál a Sínai-hegyen) *Nehéz napok állnak még előttünk. Azonban ez most már nem számít nekem! Azért nem számít, mert voltam a hegycsúcson. Kitekintettem, és láttam az ígéret földjét! Lehet,*

hogy nem fogok odaérni veletek... de ma este boldog vagyok! Semmi felől nem aggódom. Embertől nem félek. Szemeim látták az Úr érkezésének dicsőségét.” (in: www.odp.org honlapon; a 2020. 04. 03-i üzenetben) – Hiszszük, hogy ez így lesz velünk is? Mi is meg fogjuk látni érkezésének dicsőségét! Megérkezik a mi mostani helyzetünkbe is! Hívjuk,

akarjuk, hogy jöjjön? Isten két embere, Pál és Martin L. King tiszteletes is az eljövendőkre tekintettek, és nem csak a jelen világek nehézségeire néztek: „*ezért nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökévalók.*” (2Kor 4:18) *Ámen.*

*Berze János
lelkipásztor*

Pályakorrekciós lelkészek, avagy e-pásztorok azok a pásztorok

Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve. 2Timóteus 2:9

Kérdezik a székyel bácsikát: Maga mindenhez ért bátyám? Mire a bácsi: Mindenhez is, fam!

népi anekdota

Mindig mondják, hogy jó a lelkipásztornak, ha kitanul egy másik szakmát a lelkészkedés mellett. Soha nem tudni, mikor jöhet jól, ha valami másban is képzett a lelkész, mint a teológiai jártasságban és a nyáj pasztorálásában. Ezekben a koronavírus miatti „maradjotthonos” napokban biza nagy hasznát láthatjuk az informatikai jártasságnak. Most nem lehet a jól bejáratott szószék vagy pulpi-

tus mögé állva, abba kapaszkodva ígét hirdetni. Azaz lehet, de csak ha nem zavar, hogy üresek a székek meg a padok. Máshova kell menni, szórni az igemagot. Marad a világháló és annak millió kiaknázatlan lehetősége.

A kezdeti sokkoló karanténos napokból felocsúdva jómagam és a beosztott szolgatársam, Olivér, nekifogtunk és latba vetettük minden informatikai tudásunkat, hogy a

ránk bízott nyáját valahogy elérjük most is az örök üzenettel. Olyan érdekes és soha nem álmodott lehetőség nyílt meg ezzel, hogy elérjük nemcsak a kedves testvéreket, hanem még az interneten ide-oda klikkelgető kíváncsiskodókat is. És ez jó!

Bár nagy fájdalunk, hogy főleg az idősebb és még inkább bezárkózásra utalt réteg a zömében nem jártas a világhálón.

Nekik próbálunk lakcímre kivitt, postaládába bedobott írott igehirdetéseket eljuttatni.

Na, de micsoda nagy lehetőség a világhálón megjelenni az Isten szavával!

Normális körülmények között a világot hívjuk a templomba, de most a templomnak kell kimennie a világba a világhálón. Évek óta összeráncolt szemöldökkel tanítom, kérlelem a rám bízottakat, hogy ne lógjanak állandóan az interneten, most meg épp az ellenkezőjét teszem azzal, hogy mindenkit odaterelek. Ki gondolta volna, hogy egyszer hálát lehet adni azért, hogy 8-10 testvér továbbra sem adja fel a közösség iránti igényét, és a Skype-on „összebújva” imaközösséget tart, nem adva fel azt, amit eddig is gyakorolt? Vagy azért, hogy a 85 éves Eszti néni telefonba sírja el örömét: „Tiszteletes úr! A fiam megmutatta, hogy kell az iPademen megkeresni magukat. De jó látni és hallani a tiszteletes urat!”. Vagy örülni a fiatal M4 Sportadó riportert hölgy gyülekezeti tagunknak, aki kitűnő kommunikációs tanácsokkal lát

el a csiptető mikrofon dolgában. Egy másik testvérnő megosztotta velem, hogy a vasárnapi közvetítés előtt férje rákérdezett, látván az ünnepi ruháját felöltözve: „Hova mész drágám? – Sehova – szolt a válasz – csak leülök a gép elé istentiszteletet követni.” Hát nem csodálatosak ezek a tapasztalatok? Látjátok, testvéreim, amit Isten épített, amit ő munkál most is bennünk, közöttünk, az előtt nincs akadály! Azt tapasztalom ezekben a napokban, és efelől megerősít a sok-sok megkeresések, visszajelzések, hogy Isten nem hagy minket az ő áldásai nélkül. Sőt most értékelhetjük csak igazán mindazt, amit máskor természetesnek és magától értetődőnek vettünk. A megvonás mindig arra kell emlékeztessen, hogy milyen értékes az, ami most nincs! Ha egyszer megadatik, hogy újra megölelhetjük vagy vállon veregethetjük egymást, akkor becsüljük meg, testvérek! A közösség, az Isten körüli együttlét nagy ajándék! De addig is kapaszkodjunk abba az Istenbe, aki most sem hagyott el, csupán új dolgokat, tapasztalásokat akar ne-

künk tanítani. Szorosabbra akarja velünk a kapcsolatát fűzni. Isten, ha valamit elvesz, akkor sokkal többet, különbet ad helyette. Legyünk erre vevők! Szívvel, szemmel, füllel, számítógéppel, laptopal és okostelefonnal!

Szeretettel osztjuk meg, ajánljuk az ige és a közösséggyakorlás mostani, remélhetőleg átmeneti időre szóló csatornáit. A Székesfehérvári Református Egyházközség, Széchenyi úti gyülekezetrész közvetítő felületei:

YouTube csatornánk

(a YouTube keresőbe be kell írni!): Székesfehérvári Széchenyi úti reformátusok

Itt minden **vasárnap 10:00** órakor élő istentisztelet, napi video üzenetek, minden **csütörtökön 18:00** órakor élő bibliaóra, minden **pénteken 18:00** órakor „Tabuk nélkül” hitmélyítő élő-interaktív közvetítés.

Facebook felületünk aktuális hírekkel: Székesfehérvári Reformátusok

Szász Zoltán
e-pásztor

Az Úr angyala őrt áll mellettünk

„Kiáltott az elesett, az ÚR meghallgatta, és minden bajából kiszabadította. Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket. Éreztétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” (34. Zsoltár 7-9)

A szívemhez legközelebb álló Igék ezek, amelyek által most szeretném a Testvéreket bátorítani a világot és szíveinket megbénító járványhelyzetben. Gimnazista voltam, amikor édesanyámnál mellrákot diagnosztizáltak. Azokban a hetekben, emlékszem, a gimnázium kollégiumá-

ból a szilencium idejének kezdetén engedéllyel, de elmehettem őt meglátogatni a kórházban.

A műtétet és a kezeléseket követően sokat imádkoztunk érte, és vele együtt is a gyógyulásáért. Ez volt az egyik Ige, amely erőt adott neki a küzdelemben. Az orvosok

két évet jósoltak édesanyámnak, de Isten meghallgatta imádságainkat, és a két év után még sok-sok örömteli év következett. Édesanyám hite is ebben az időszakban erősödött meg az Úr Jézus Krisztusban. Az Úr angyala által maga az Isten állt őrt édesanyám mellett, és meggyógyította akkor.

Nekünk sem szabad elkeserednünk, mert az Isten meghallgatja az imádságainkat. Minden egyes imádságot meghallgat az Úr. Ahogyan a zsoldáros is felszólít bennünket, mi is kiáltunk az Úrhoz, és bízunk az Isten szabadításában. A zsoldáros is megtapasztalta, hogy az Isten megsegítette, kimentette abból a bajból, veszedelemből, amibe került.

A mi imádságainkat is meghallgatja az Úr Isten. Hiszem, hogy valamilyen módon bennünket is meg fog szabadítani az Isten ebből a járványhelyzetből. Elküldi angyalát, hogy az ereje és hatalma nyilvánvalóvá váljon a számunkra.

Isten angyalai nem csupán hírnökök, akik Isten üzenetét viszik az emberekhez, vagy akaratát hajtják végre, hanem védelmeznek is bennünket. Dániel próféta is ezt tapasztalta meg, amikor kiállt az egy, igaz, élő Isten mellett, és nem volt hajlandó a királyhoz úgy imádkozni, mint az Úrhoz.

Engedetlensége miatt az oroszlánok vermébe dobták, de amikor a király bekiáltott másnap, hogy életben van-e Dániel, a következő választ kapta: „*Király, örökké élj! Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel.*” (Dániel 6, 22–23)

Az Isten őrt áll mellettünk angyala, angyalai, vagy akár angyalainak serege által. Egy reggel Elizeus szolgája is elkeseredett, amikor azt látta, hogy ellenséggel vannak körülvéve Dótán városában.

„*A szolgája így szólt hozzá: Jaj, uram! Mit tegyünk? De ő így fe-*

"Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket."
Zsoltárok 34:8

lelt: Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük! Majd Elizeus így imádkozott: URam, nyisd meg a szemét, hadd lásson! És az ÚR megnyitotta a szolgának a szemét, és az meglátta, hogy tele van a hegy Elizeus körül tüzes lovakkal és harci kocsikkal.” (2Királyok 6, 15–17)

Ez a hadsereg azért jött, hogy Elizeust eltegyék láb alól, ne legyen többé segítségére Izrael királyának. Mert minduntalan keresztülhúzza Arám királyának számításait. Isten pedig védelmébe veszi szolgáját és az Ő népét.

Amikor a szolga először nézett körül, még csak azt látta, ami a szeme előtt volt. Majd megnyitotta az Úr a szolga szemét olyan módon, hogy már látta a számunkra láthatatlan dolgokat is, az Isten seregét, amely az Őt félők segítségére siet.

De hogyan is tudunk nyugodtak maradni, amikor ránk tör a pánik, a félelem? Imádság által tudunk a nehézségek közepette is nyugodtak maradni. Elizeus az Úrhoz imádkozott! Mind erőért, mind segítségért, mind bölcs tanácsért, hogy mit tegyenek ebben a szorult helyzetben. „*Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveketek és gondolataitokat Krisztus Jézusban.*” (Filippi 4, 6–7)

Bármilyen nehézséggel is kell szembenéznünk, ne aggódjunk, mert az

Úr velünk van. Ő ad gyógyulást, ő ad erőt, ő ad megoldást és nyugalmat nekünk.

Az Úr ott volt Elizeussal és szolgájával is. Isten ott áll a mi oldalunkon is, amit csak a hit szemén keresztül lehet meglátni. Imádságban pedig kérni kell az Urat, hogy segítsen rajtunk, és hogy mind jobban rábízunk az életünket.

Kedves Testvérek! Ne felejtsük el, hogy nem vagyunk egyedül, az Úr velünk van a világ végezetéig. Számíthatunk az Ő segítségére, támogatására, erejére, csodáira, menyeyei seregeinek jelenlétére.

Még a legreménytelenebb helyzetben is ott lesz velünk. Számíthatunk az Ő gyógyító hatalmára akkor is, ha megbetegszünk, ha megfertőzödünk a koronavírussal és kórházba kerülünk. Az Isten akkor is ott lesz velünk és megsegít.

De ha más terve lenne is velünk, akkor sem hagy el bennünket, hanem mindent a javunkra fordít. Így kérjük Istent, hogy őrizzen meg bennünket, családjainkat, szeretettinket, gyülekezetünket, városunkat, országunkat és a világot! De legyen meg mindenben az Ő akarat, ahogyan azt Krisztus is kérte ott a Gecsemáné-kertben, mielőtt elfogták volna.

Forduljunk oda Istenhez, hogy megérezzük és megtapasztaljuk az Ő szabadítását mind lelkileg, mind testileg! Ámen!

Ujvári Sándor Csaba
beosztott lelkész

Kiért imádkozzam én most?

Drága Testvérek, ebben a nehéz, járványos időszakban a gyülekezet tagjai nem találkozhatnak személyesen egymással. A helyzet mindenkinek nehéz... Akinek lehet, írjunk e-mailt-t, telefonáljunk, és szüntelenül imádkozzunk egymásért. Ajánlatos imalistát írni, hogy kiket szeretnénk az Úr elé vinni fohászzkodásainkban. Idézzünk fel mindenkit, és egyen-egyenként imádkozzunk értük:

- a velünk együtt szolgálókért
- a velünk közös rétegalkalomra járókért
- azokért, akikkel a templomban találkozni szoktunk
- azokért, akik a templomban körülöttünk szoktak ülni
- azokért, akiket nem is ismerünk, de gyakran látunk a templomban (nem baj, ha nem tudjuk valaki nevét, Isten tudni fogja, kire gondolunk)
- azokért, akiket egy ideje már nem láttunk a templomban
- iskolánk tanulóiért, családjaikért, pedagógusaiért, hogy eredményesen le tudják zárni az évet
- óvodánk gyermekeiért, családjaikért, dolgozóikért
- a gyülekezet dolgozóikért és szolgálattevőikért, hogy a megváltozott körülmények közt is el tudják látni munkájukat
- azért, hogy felismerjük, hogy tudunk egymásnak most segíteni!

Budai úti gyülekezetünk imakosarából hozok elő most néhány őszinte, egyéni imádságot. Könyörögjünk értük is!

Hálát adok, Uram, hogy Veled járhatok. Kérlek, segíts, hogy családom is elinduljon a Te szereteted, békességed útján.

Uram, segítsd meg a fiunkat, hogy tanulmányának megfelelő életutakra találjon rá! Gyógyult lélekkel, naponként Irántad való bizalommal éljen!

Uram, hálát adok azért, mert amikor én és tesóm és más koraszülött gyermekek megszülettek, megtartottad őket és anyukáikat.

Köszönöm a lehetőségeket! Adj erőt!

Kérek kistestvért, ikreket! Egy fiút és egy lányt!

81 éves szüleimnek, családomnak, magamnak kérnék egészséget és lelki nyugalmat az Istentől. Vigyázzon ránk és kalauzolja életünket!

Add, Uram, hogy legyen állásom, és legyen úgy, ahogy Te akarod!

Add, Uram, hogy higgyek! Órizd, Uram, az enyéimet!

Istenem, segíts, hogy betegségem, félelmeim terheit Általad könnyebben tudjam hordozni. Áldást kérek családomra!

Imádkozom barátom életéért. Te add vissza egészséget! Légy velem szenvedésekben, add, hogy még sokáig élhessen hűséges családja körében, szeretetben. Hallgasd meg imámat!

Drága Istenem! Köszönöm a családomat és a hitbéli testvéreimet. Köszönöm a gyógyulást. Legyen áldva a Te neved!

Kérlek, Uram, nyisd meg a családom szívét Feléd!

Segíts döntéseinkben a Te szerinted való utat választani!

Segíts, Uram, a Szentlelked által áldássá lennem szüleim, rokonaim, munkatársaim számára! Gyógyuljak meg az izületi problémákból, és legyen lakhatási lehetőségem.

Egy lombikbabáért, az ő egészségéért könyörög egy leendő nagymama!

Istenünk, kérlek, áldd meg terveinket! Add, hogy sokasodjunk!

Köszönöm, hogy itt lehetek! Köszönöm, hogy járhatok teniszre!

Drága Úr Jézus, kérlek, hogy az osztálytársaim és én Rád tudjunk figyelni, és ne csúfoljanak, és ne beszéljenek csúnyán.

Köszönet, Uram, hogy betegségem által elindultam feléd! Segíts, hogy családom is megtalálja az élő menedéket!

Kérlek, jó Istenem, segíts megtalálni a jó utat számomra az életben, és ezzel hozz békét nekem! Segíts letenni a nehézségeket!

„Nem jó az embernek egyedül lenni.” Imádkozom hozzád, Istenem, egy hölgyért, aki társat keres.

Hálát adok édesapám 91. születésnapjáért, és Isten áldását kérem további életére! Könyörgök egy súlyos balesetet szenvedett fiatalember mielőbbi teljes felépüléséért!

Istenem, köszönöm, hogy dobolhattam!

Bölcsességet kérek a munkahelyváltásban!

Uram, kérlek, segíts betegségem elviselésében, félelmeim feloldásában!

Kérlek, Uram, álmódzó fiataljainkért... adj nekik az álmódás helyett igaz igei látást!

Mennyei Atyám megajándékozott engem egy munkahellyel... hálás vagyok ezért! Viszont nincs családom... azzal a kéréssel fordulok Édes Atyámhoz, hogy családdal is ajándékozzon meg engem a jövőben...

Szeretnék ebben az évben jobban átadni az Úrnak mindent, hogy a rám támadó félelemtől mindjobban meg tudjak szabadulni.

Szabadíts meg a gonosztól! Úgy szégyellem magam...

Azt ígérted, letörölsz minden könnycseppet... kérünk, vigasztald a gyászolókat, a megtört szívűeket, az elhagyottakat! Hálát adok azért, hogy az utóbbi időben történt eseményeken keresztül rávilágítottál és egyértelművé tetted azt, hogy a sátán kísértései elleni harcban mily gyenge és kevés vagyok Nélküled. Segíts, hogy a mindennapjaimat Veled együtt élhessem meg, és engedjem, hogy szeress engem.

Uram, segíts, hogy fiainak jól sikerüljenek a vizsgái! Kérünk a családnak egységet és békét!

Kérlek, segíts megtanulni a leckét! Adj jó bizonyítványt!

Kérem az Isten segítségét családuknak anyagi gyarapodásához, bevételünk növekedéséhez! Köszönöm!

Hálát adok, Istenem, a túlélésért. Imádkozom, hogy adj teljes gyógyulást unokámnak és férjemnek.

Uram! Szeretném munkáimat a Te kezébe tenni. Adj erőt hozzájuk!

Segítsd, Uram, unokáimat, hogy párválasztásuk Neked tetsző cselekedet legyen!

Atyám, kérlek, töltsd be az ürességet, ami a lelkemben van...

Istenem, add, hogy megtaláljam a Lego darabkámat!

Add, hogy hamar vége legyen a látogatási tilalomnak!

Kérlek, segíts édesanyám és köztem levő feszültséget eloszlatni, hogy a testvéreimmel egyenlőnek tudjon tekinteni...

Uram, segíts megküzdeni az iskolában a lányokkal és a félelemmel!

Drága Istenem, a segítségedet kérem, hogy legyen hitem, erőm segíteni, támogatni a gyermekeimet, hogy szeretettel forduljanak egymás felé!

Istenem, áldd meg a feleségemet!

Jézus, kérlek, hogy átmehessek a barátomhoz, és hogy apukám meg tudjon térni!

Köszönjük a dédunokát! Hála van a szívünkben!

Örök hálám mindenért, amit kaptam!

Ámen!

*Ludvigné Izsay Szilvia
beosztott lelkész*

Egy szelet szeretet

Kedves Testvérek!

Álmaimban sem gondoltam volna, hogy a 2020. február 29-én még koncertet adó Csomasz Tóth Kálmán Református Kórus hosszú időre elhallgatni kényszerül, vagy hogy a március 8-ai maroshegyi zenés istentiszteletet nem követi majd egy újabb...

Azonban március elején egy új fejezet kezdődött. Mindannyiunk életét forgószélszerűen felforgatta és átalakította a hazánkba betérő koronavírus...

Budapesten élek, közigazgatási területen dolgozom, számomra nincs lehetőség egyelőre a home-office által nyújtott munkavégzésre, minden nap járok a munkahelyemre

dolgozni, ezért én még nem tapasztaltam meg a „négyfalköztmaradás” mélységeit. Nem a koronavírusról szeretnék beszélni, hanem mindarról, amit megtapasztaltam ebből a karanténhelyzetből, és arról, hogyan élem meg ezt az időszakot.

Aki ismer, tudja, hogy elég aktív közösségi életet élek, és egészen furcsa számomra, hogy délutánonként, hétvégenként nem tudok részt venni a megszokott közösségi programjaimban, nem tudok találkozni barátaimmal, ismerőseimmel.

Meg vagyok győződve arról, hogy a február 26-án elkezdődött nagyböjti időszak és a karanténhelyzet időszaka nem véletlen egybeesés. A karantén állapot nagyban rásegít

arra, hogy meg tudjuk élni a nagyböjti elcsendesedést, a Húsvétra várakozást, a Feltámadás örömét!

„De egyet cselekszem, azokat, amelyek mögöttem vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekifeszülve célegyenest futok Isten felülről való elhívásának jutalmáért, amely Krisztus Jézusban van” (Filippi 3:16)

Egyedülállóként a felszabadult időt próbálom arra felhasználni az otthonomban, hogy bepótoljam mindazokat a dolgokat, amelyekre eddig a hétköznapi sűrű programjai miatt nem jutott időm. Először is arra jutottam, hogy az első és legfontosabb, hogy önma-

gamban rendet tegyek. Viszont ezt (is) csak az Úr segítségével tudom megtenni. Sokkal többször nyitom ki a Bibliát és sokkal többet imádkozom, mint ezelőtt. Sorra veszem életem eseményeit, az elmúlt évek áldásait, örömeit, megpróbáltatásait, kudarcait, megpróbálom levonni a következtetéseket, keresem a kérdésekre a válaszokat és leginkább azt, hogy mi az Úr akarata az életemben.

A könyvespolcomon nagyon sok keresztyén könyv és szépirodalmi mű vár elolvasásra, és a youtube csatornámon is sok filmet mentettem le az évek folyamán a „Megnézendő videók” közé. Továbbá ismét előkerült a már rég elfelejtett fitnessszőnyegem. Az olvasásnak, a filmnézésnek és a sportnak most újra időt és teret tudok szentelni az életemben. Mindeközben megpróbálom a felszabadult időt önmagam építésére is felhasználni. Február elején beiratkoztam egy lengyel nyelviskolába, azonban a járvány hatására természetesen a nyelviskola is bezárta kapuit. Amíg újra ki nem nyit, vagy meg nem kezdődik az online oktatás, addig itthon egyedül próbálom elsajátítani és gyakorolni a nyelvet. Másrészt pedig több időm jut a gitározás elsajátítására is, és bízom abban, hogy ezzel nemcsak saját magam, hanem mások örömeire is szolgálhatok majd. Természetesen mind ezt Isten dicsőségére!

Az idő hasznos kitöltésének ellenére azonban a legnagyobb mélypontot számomra is a családomtól való távolság jelenti. Lassan már egy hónapja nem találkoztam személyesen szüleimmel, családtagjaimmal, féltve őket a fertőzéstől és annak következményeitől. Hálás vagyok mindazokért a kommunikációs eszközökért, amelyek a 21. századra kifejlődtek, és lehetővé teszik a kapcsolattartást.

„Az Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Isten-

ben marad, és Isten is őbenne.” (1János 4:16)

Ha eddig nem tudtuk megbecsülni, megérteni, szeretni egymást családunk közösségeinkben, akkor most meg kell tapasztalnunk azt, hogy milyen az, amikor egymástól távol kell megélnünk a szeretetet. Most úgy tudjuk kifejezni egymás iránti szeretetünket, hogy nem találkozunk és nem érintkezünk azokkal, akik a legközelebb állnak hozzánk, akiket a legjobban szeretünk. És ez bár nagyon nehéz feladat, de mégis erőt kell vennünk magunkon, és Isten ebben segít! Mindannyiunk számára egy olyan lehetőséget ad, hogy át tudjuk gondolni és formálni értékrendünket. Melyek azok az értékek, amelyek eddig, és melyek azok az értékek, amelyek ezután kapnak majd prioritást az életünkben? Vannak olyan értékek, amelyeknek eddig nem tulajdonítottunk nagy jelentőséget, vagy úgymond megszokottá és természetessé váltak számunkra. Hirtelen felborult ez a természetesség, felborult a rutinszerű élet, azonban mindannyiunk számára fontos, hogy egy olyan értéket képviseljünk életünk során, amelyben megmutatkozik Isten szeretete.

Bizonyára a legtöbben tisztában vagyunk azzal, hogy egy fogyókúra milyen lemondásokkal jár. A fogyókúra alatt megvonjuk magunktól a legfinomabb falatokat annak érdekében, hogy elérjük a számunkra ideális testsúlyt. Ha párhuzamot vonunk, jelen helyzetben a családtagjainktól kell megvonni magunkat egészségük megóvása céljából. Én úgy képezem el a legelső találkozást a családommal, mint amikor véget ér a fogyókúra, és végre magunkhoz vehetjük a legelső szelet süteményt. A legelső szelet sütemény mindig nagyon finom, mindig nagyon édes. Ez a szelet sütemény jelképezhet egy forró ölelést, egy szeretetteljes, őszinte mosolyt, örömteli találko-

zást. Nem szabad hagynunk, hogy ez a sütemény veszítsen az értékéből, az édességéből, a finomságából. Nem szabad hagynunk, hogy megszáradjon, tönkremenjen vagy megavasodjon. Mindig őrizni kell a szánkban ennek a süteménynek az ízét!

Továbbá szeretném kifejezni hála minden egyes gyülekezeti lelkesnek és a technikai háttérzolgáltatóknak, akik minden erejükkel és áldozathozatalukkal elkészítik számunkra az otthoni online istentiszteleten való részvétel lehetőségét. Lelkészeink bebizonyítják, hogy Isten előtt nincsenek falak, attól, hogy bezártak a templomok, az Ige ugyanolyan élő és ható, és egy istentiszteletet ugyanúgy meg tudunk élni otthonainkból is, ugyanúgy részt tudunk benne venni, és ugyanúgy eljut a szívünkbe az üzenet, amelyet az Úr elkészített számunkra, mint templomainkban vagy imaházainkban. Most az a legfontosabb, hogy tudjunk erőt és hitet meríteni az online istentiszteletekből, online bátorító üzenetekből (is), amelyeket tovább tudunk adni a nehézségek idején, és vigasztalást tudunk nyújtani mások számára.

Hordjuk egymást imádságban, ne feledkezzünk meg egyedül élő, idős, beteg és szükségben szenvedő szeretteinkről, testvéreinkről! Az Úr őrizzen meg mindannyiunkat egészségben, szeretetben, békeségben!

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasság Atyja és minden vigasztalásnak Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” (2Kor 1:3–4.)

*Áldás, békeesség!
Vági Ágnes*

Karanténban is szabadon

Bizonyára – velem együtt – mindannyiunk szívét mély fájdalom járta át, amikor megtudtuk és megértettük, hogy egy súlyos világijárvány közepén vagyunk, emberek tömegei betegszenek meg, és sokan meghalnak, miközben kicsi hazánk megtesz minden tőle telhetőt a védekezésben és a felkészülésben.

De ugyanakkor – leginkább – átjárhatja szívünket az a vigasztalás, hogy az Úr mindenről tud, Ő kézben tartja az eseményeket, Ő mindenből jót tud kihozni! Ő, Akinek hatalma, irgalma, kegyelme és jósága felfoghatatlanul hatalmas.

Ő ott áll most is a csüggedtek, a félelmektől lebénultak mellett, a kórházi ágyakban szenvedők mellett, és kitartó szeretettel, szelíden zörget megtört szívük ajtaján.

Lecsendesült a világ, az emberek többsége is elcsendesült, és – így a csendben – talán sokan meghallják Isten hívó szavát. Eszembe jutottak kalkuttai szent Teréz szavai:

„Isten a szív csendjében beszél. Isten a csend barátja, és nekünk hallgatnunk kell őt, mert nem a mi szavaink számítanak, hanem az, amit Ő mond nekünk, és amit Ő rajtunk keresztül mond.”

Mint fekete égbolton ragyogó kis csillagocskák, úgy villantja fel Isten ebben a nyomorúságban az Ő csodálatos ajándékait. Bár megnyílna a szemünk rá! Lehet úgy is a sötét égbolt alatt lenni, hogy csak a sötétséget látjuk, kesergünk, mérgelődünk, félünk és aggódunk; de lehet úgy is, hogy fölfelé tekintünk, meglátjuk, és örülünk, gyönyörködünk a kicsi fényes csillagokban!

Megnyílhat a szemünk – én is megláttam – mennyi lehetőséget, ajándékot rejtett el Isten ebben a nehéz helyzetben.

Olyan voltam, mint a kisgyermek, aki sorban megleli a kertben elrejtett kedves meglepetéseket. Egyre többet és többet vettem észre, s közben ujjongott a szívem, és hálás lettem, hogy milyen jó a mi Istenünk!

Csönd van, a férjem, Zsolti itthon van, itthonról dolgozik. Olyan jó gondoskodni egymásról, sokat beszélgetni! Olyan jó, hogy festhettek, alkothatok, közben hallgathatom a Bibliát hangoskönyvön keresztül. A gyülekezeti alkalmakat is megnézhetjük az interneten!

Megtanított Isten örömmel főzni, nem kényszerből; és többet tudok igazán fontos dolgokról beszélgetni családtagjaimmal, másokkal is; igaz, csak telefonon, de tudom, hogy így is lehet érezni a szeretetet és a törődést. Isten szeretete, igéjének ereje a telefonon keresztül és az interneten is „áramlik”.

Olyan jó számot vetni a hiábavaló dolgokkal! Számomra kedves ige ez:

„... a hiábavaló dolgokból térjetek meg az élő Istenhez, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van.” (Ap-Csel 14:15)

Nem kell rohangálni sehova; jobban láthatjuk, mi igazán fontos, mennyi fölösleges dolog is volt és van az életünkben. Rákényszerülünk, hogy takarékosabban éljünk, rendezettebb környezetben, otthonban, fegyelmezettebben, lassabban is.

A gyermekek, a fiatalok otthon vannak, a családban. Megtanulhatnak együtt élni, alkalmazkodni egymáshoz, beszélgetni, együtt étkezni. Eddig lehet, hogy ezek sok családban elmaradtak, hiányoztak. A családok együtt kirándulhatnak. A magunk körül való forgás helyett megtanulhatunk jobban odafigyelni a másokra, törődni másokkal, meglátni a szükségeket, jobban megbecsülni, tisztelni egymást...

Ezek kicsi ajándékok, pici fénylő „csillagocskák”...

De látjuk-e a sötét égbolton a legfényesebb, legcsodálatosabb „csillagot”, az „esthajnalcsillagot”, magát az Úr Jézust? Ő az igazi ajándék, a tökéletes ajándék, Aki nek a legjobban örülhetünk! Akiért a legjobban hálásak lehetünk! Őbenne gyönyörködhetünk, Rá figyelhetünk! Beszélgethetünk Vele! Kiönthetjük a szívünket Előtte! Ő meg tud szabadítani minden fájdalomtól, félelemtől és aggodalomtól. Meg tud vigasztalni minket, és bátorítani tud, úgy, mint senki más. Feladatokat, küldetést is tud adni ezekben a hetekben, hónapokban. Megmutathatja, kikért, miért imádkozzunk, és kiknek, hogyan segíthetünk.

Az Ő közelsége a legnagyobb boldogság és biztonság!

„... Az Úr az én kőszálam.

váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat.

Pajzsom, hatalmas szabadítóm és fellegváram, menedékem és szabadítóm...” (Zsoltárok 22:1–3)

Az Úr fénye, békessége és szeretete töltse be szívünket és otthonainkat!

Szűcsné Novák Mária

EGYség a KÉTségben – Házaspári csendesnap

2020. február 15.

Ma hihetetlennek hangzik, hogy alig másfél hónapja telt házasság-érdeklődés mellett, szorosán egymás mellett ülve vehettünk részt a gyülekezet házaspári csendesnapján. A koronavírus-járvány a nagyon távoli horizonton lebegett, és mindenki nagy várakozással tekintett Szász Zoltán áhítata, Gödör István és felesége, Gödörné Csontos Zita előadása és a beszélgetések elé. Az előadók a Bibliai Házasság gondozó Szolgálatot (BHSZ) is képviselték. A szünetekben és az alkalmak után sokan forgatták a BHSZ rendszeres folyóiratának helyszínen kiosztott lap-számait. Gazdag svédasztal, beszélgetések, jó asztaltársaságok tették teljesebbé a napot, és lehetőség volt kérdések feltételére is.

Hamar megtudtuk, hogy hiteles forrásból kapunk egyszerre gyakorlati tanácsokat és igei táplálékot. Egyrészt, mindketten komoly lelki tusákon mentek keresztül megtérésük előtt és idején. Másrészt, a házaspárnak öt gyermeke van, így nemigen lehet újat mutatni nekik sem a gyereknevelés, sem a vele járó, a házasságokat próbára tevő számos nehézség (időbeosztás, fáradtság, stressz, eltérő nevelési stílusok ütközése) terén. Az alkalmat Dr. Pálhegyi Ferenc és Komjáthy Károly előadásainak felhasználásával tartották. „Lesznek ketten egy testté” – szöveg az alapige a Márk 10:8-ból, amiről megtudtuk, hogy öt különböző helyen fordul elő a Bibliában.

A délelőtti program azt vizsgálta, miként találhatunk egységet a különbözőségeink ellenére, a

délutáni a nehézségeinket vette görcső alá. Az előadók ötletes és szellemes hasonlatokkal kalauzoltak minket a világi kifogások, ürügyek és látszattmegoldások világába. Mindenre képesek vagyunk ugyanis, hogy racionálisnak tűnő érvekkel megindokoljuk, miért nem vagyunk képesek fenntartani a család és a házasság egységét.

A különbözőségek léte, mint hangsúlyozták, nagyon is a Teremtő rendelkezése, de azoknak célja van, a funkcionális, genetikai, szociális, viselkedés- és gondolkodásbeli különbségek azt szolgálják, hogy általuk jobban megismerhessük a másikat és közelebb kerüljünk Hozzá. Volt szó a házaspári, férfi-nő szerepekről is,

és gyorsan súlyukat veszítették a bibliai házasságképet és szerepfelfogást támadó világi kritikák, elég volt az Efézusiaknak írt levelet idézni: „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, ...” (Ef. 5:22.)

Az egység kifejezetten Isten lényegi tulajdonsága és kifejezett akarata. „Úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy” – folytatódik a márki igeverv. Az egységnek azonban vannak akadályai,

például elvárásaink, amelyekben szintén különbözünk. A feleség több időt, anyagi biztonságot, (kis túlzással) gondolatolvasást vár el a férjtől, aki pedig mindig rendezett, tiszta lakást, nyugodt légkört és frissességet, vonzerőt. Az elfogadás hiánya és korlátaink, önzésünk és kívánságaink, vágyaink is az egység ellen hatnak. „Képmutató, vedd ki előbb saját szemed-

ből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd atyádfia szeméből a szálkát.” (Máté 7:5.) Ahogy a kétségeink, kétségbeesésünk is, ha depresszióval, anyagi és szenvedélybetegségekkel, felemás igával, betegséggel küzdünk.

Mivel mind férfiként, mind nőként az Istent képviselő emberek vagyunk, csak akkor sikerülhet az egység, ha Vele „házassági háromszögben” élünk, hiszen csak így, egységben leszünk képesek tükrözni őt – szöveg a megalapozott tanács. A házasságtól ne várjunk boldogságot, a konfliktusok hiányát és minden szükségletünk és hiányunk betöltését, cserébe viszont

várhatunk kiteljesedést, Isten jobb megismerését és erősebb képviselését, formáltatásunkat, és a lényegi szükségleteink és hiányaink betöltését. „A házasság nem ékszerbolt, hanem ötvösműhely” – jegyezte meg a házaspár. Ez jól rímelt a következő igére: „Vassal formálják a vasat, és egyik ember

formálja a másikat.” (Péld 27:17.) A szabadulás és gyógyulás útja mindig Isten marad, hiszen kimeríthetetlen forrásokkal rendelkezik a szeretet, megbocsátás, türelem készleteiben. Isten családjába befogadtattunk, és többé nem szolgálak, hanem gyermekek vagyunk! Mivel Isten elfogadott minket,

ezért tudjuk mi is elfogadni magunkat és a társunk.

Sok nevetés és figyelem kísérte végig István és Zita előadását. Többen találkoznanak velük a BHSZ nyári családi táborában is – ha Isten is úgy akarja.

Monostori Tibor

BUDAI ÚTI GYÜLEKEZET

A budai úti gyülekezetrésznek a következők a felületei

- Facebook oldalunk (a keresőbe be kell írni!): Székesfehérvár Budai úti Református Gyülekezet
- Itt minden vasárnap és egyházi ünnepen 10:00 órakor élő istentisztelet
- és napi video üzenetek találhatóak „Napi Útravaló” néven
- minden szerdán 18:00 órakor Biblia-tanulmány látható
- YouTube csatornánk: Székesfehérvár Budai úti Református Gyülekezet
- A www.albaref.hu honlap Budai úti aloldalán hírek, alul a Program Naptárban az eseményeink és a Napi Útravaló is olvasható!

Budai úti nagyheti és húsvéti ünnepi online alkalmaink

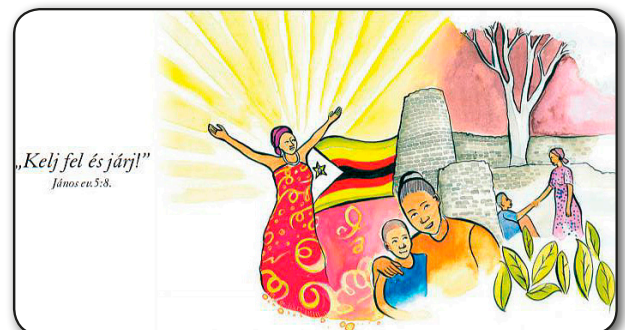
- Április 8. (Szerda) 18 óra: online Bűnbánati alkalom a gyülekezeti házból
- Április 10. (Péntek) 18 óra: élő online Nagypénteki istentisztelet a templomból
- Április 12. (Vasárnap) 9 óra: Duna Tv – élő országos Húsvétvasárnapi istentisztelet úrvacsorával
- Április 12. (Vasárnap) 10 óra: élő online Húsvétvasárnapi istentisztelet a templomból
- Április 13. (Hétfő) 10 óra: élő online Húsvéthétfői istentisztelet a templomból

Világimanap – Zimbabwe

2020. március 6.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa világimanapot rendezett ez évben is. Idén Afrikáért, pontosabban Zimbabwéért imádkozhattunk. Zászlójuk elárulja, hogy többszínű országról van szó. Csodálatos természeti adottsága van, mégis sok szenvedés társul hozzá. Sok háború, betegség, szegénység, éhezés. Egy afrikai festőművész nő készítette erre az alkalomra egy grafikát, mely képekben elénk tárta az imatémát. A kép színes és a remény felé

mutat. Nőket és gyermekeket ábrázol, akik a legnagyobb elnyomásban részesülnek, és akik lábra állnak, tesznek másokért, az országért, és hiszik, Jézus erejével van kiút a reménytelen állapotból. Az ige: „Kelj fel és járj” egy bénán fekvő embernek hangzott el először, aki az irgalom házában feküdt 38 éven keresztül. Zimbabwében nyitott szívekre talál az evangélium elesett állapotuk mi-

att. Akarnak meggyógyulni, mert a nyomor előbb oda viszi őket Jézus-hoz, mint a jólétben élő embereket. Bence Zsófia mutatta be nekünk az afrikaiak világát, tíz évvel ezelőtt vállalta, hogy segít, önkéntes munkát vállalt Kenyában. Gyógypedagógusként dolgozott egy primitív körül-

mények között működő kórházban. Sok jellemformáló élménnyel tért haza, melyeket megosztott velünk. A sokkal nehezebb életkörülményekkel rendelkező emberek mennyire pozitív gondolkodásúak, mennyire tudnak örülni a kicsinek, milyen hátlások. Egy éhező fiatalember bátorította Zsófit, amikor éhes volt vagy honvágy tört rá. A missziós segítség első lépése, hogy a szükségben segítenek. Elkezdnek főtt ételt osztani, hiszen sokaknak ez az egyetlen étkezési lehetősége. Utána imaházat készítenek az alapoktól vagy alakítanak át, „renoválnak”. Utána töreksenek anyanyelvű Bibliát a kezükbe adni. Egy missziós telep új életteret is jelent az oda tartozóknak, igazi oázis a testi-lelki pusztaságban. Számomra sok megragadó üzenet volt az alkalomnak. Erdélyi származásom miatt közelinek érzem a nehéz sorsú emberek helyzetét, és amióta új szívet kaptam Jézustól, ez felerősödött. Az Úr engem is erre ve-

zet itthon, hogy karoljam fel a nehéz sorsú embereket, és a gyerekek felé is fordította szememet. Az Úr ad világosságot, hogyan segítek, hogy ne a saját fejem vagy érzelmeim után menjek. Afrikában is teljeskörűen hordozzák az embereket, amennyire lehetséges. A misszió az ott lakókkal szinte együtt lélegzik, együtt él. Vendégségbe mennek, segítenek az élet számos területén, mint az oktatás vagy az egészségügy. Afrikában tandíj van, sok szegény gyereknek a missziós források segítenek. Kórházakra azért is van nagy szükség, mert a beteg gyerekeket kiteszik az anyák, mint az ókori Spártában. Ennek oka nem a szívtelenségben keresendő, hanem a szegénység okolható miatt. Ők ezt irgalmaságból teszik, mert az élet kemény még egy egészségesnek is. Nem tudna életben maradni, nincs lehetősége az egészségesnek sem, hogy hordozza. Ilyen beteg gyerekeket indulnak felkutatni, összegyűjtik és

foglalkoznak velük, árvaház-kórház-szerűségekből látják el őket. Afrikában igen sok az árva gyerekek száma, akiknek Aidsben elhaláloztak a szülei. Ez a betegség Zimbabwében nagyon elterjedt, minden negyedik gyerek szülei nélkül él. Most, hogy koronajárvánnyal küzdünk, el kell gondolkoznunk azon, hogy a világban csak éhezés miatt **naponta 24** ezren halnak meg.

Visszatérve az alkalom igei gondolatához: mi Magyarországon az irgalom házában vagyunk, mégis betegen. Urunk irgalmazzon, hogy a mostani járvány és hatása elvégezze küldetését. A szíveket Jézushoz fordítsa. Meglássuk beteg szívünket, hogy bevalljuk: én vagyok a szegény, a mezítelen, hogy meggyógyulhassunk. Jézus kérdezi: „Akarsz-e meggyógyulni?”

Ajánló: www.meot.hu

Nagyné Vincze Tímea

Pirostojás

(régii kalotaszegi húsvétok emlékére)

Lelkészi előszó

Szeretettel ajánlom a kedves olvasók figyelmébe a következő írást Budai úti gyülekezeti tagunk, László István tanár úr tollából. Annál is inkább teszem ezt, mivel a karanténban nem lesz lehetőségünk a várva várt húsvéti eseményeinket a szokásos módon megélni: elmenni templomba az ünnepi istentiszteletre, úrvacsorázni, meglátogatni a hozzánk legközelebb állókat, útra kelni vidékre a rokonokhoz vagy megtekinteni egy-egy kis ékszerdobozt kedves Hazánkban! Mindeközben ne feledjük, hogy a számunkra kétséges régi népszokások között számos dolog nagyon komoly igei üzenetet hordoz! A húsvéti bárány, a gyász- és ünnepi népviseletek, a templombelső kézimunkái, az öntözés, vagy a címbe szereplő és a

húsvéti versekben annyiszor emlegetett piros tojás számunkra az Úr Jézus nagypénteken értünk ontott drága vérére, megváltó halálára, a húsvéti feltámadás örömeire, és az ember bűnös, elveszett állapotából való újjászületésére kell, hogy emlékeztessen Bennünket, hívőket!

Kérem a kedves olvasókat, hogy ezen a szemüvegen keresztül olvassák e magával ragadó írást, vegyék úgy, hogy ez egy kirándulás egy csodaszép helyre! Az utazás pedig átível korokon és időkön. Pillantsunk hát bele az erdélyországi Kalotaszeg húsvéti életképeibe!

*Berze János
lelkipásztor*

Vége szakadt a fonós, bohócos, főtt kukoricás, mulatságos farsangi heteknek. Nagyokat derültünk a „fársángosok” bohóckodásain, és a fonókban szokásos meséken és történeteken. Húshagyó kedden

aztán a farsang farkát is elmetszettük, s édesanyám pompás kulináris alkotásai, meg az ilyenkor dukáló bőséges szilvaízes fánk is a helyére kerültek, a mindig tette kész, mindig éhes gyermekpoca-

kokba. Elkezdődött a böjt ideje, s ha nem is tartották be oly szigorúan, mint korábban, de azért mégsem ez volt a bőség időszaka a családok, s így a kisgyermek életében.

Így aztán már alig vártuk a húsvétot, mert akkor rengeteg főtt tojást ehettünk. Mi magunk is igyekeztünk minél többet begyűjteni az értékes portékából. Ha megtelt a kis vászontarisznya, futás haza! Gyorsan kipakoltunk, és ismételen beálltunk a húsvéti „öntözők” sorába. Mifelénk, a kalotaszegi Türen, „öntözésnek” nevezik a mai napig a húsvéti köszöntést, locsolkodást. Húsvét másodnapján a fiúk, jellemzően a kisebbek „öntözték” meg „szagos vízzel”, „rózsavízzel” a lányokat, nehogy elhervadjanak.

„Zölderdőben jártam,
kékibolyát láttam,
El akart hervadni,
meg szabad öntözni?”

„Én kis kertész legény vagyok,
Virágokat locsolgatok.
Azt hallottam, hogy egy rózsaszál
el akar hervadni,
Meg szabad öntözni?”

A leányzó ezek után megmelegült a hervadástól, a legényke meg gazdagabb lett egy szép „pirostojással”. Mindenféle színekben pompáztak azok a tojások, de ettől függetlenül, mindegyik „pirostojás”, ha húsvéti tojás!

Már az előkészületek is rendkívül kellemesek és izgalmasok egy kisgyermek számára, hiszen akkor készültek a finom húsvéti kalácsok, és a virágokkal díszített szép húsvéti tojások, melyek megalkotásánál először csak kíváncsi szemlélőként, később hasznos segítőként is részt vettünk. A finom illatok belengték a gondosan kitakarított, ünneplőbe öltöztetett házat. A kemencében sült különböző kalácsfélék, sütemények ott sorakoztak a verandaasztalon, az ilyenkor szokásos bárányételek pedig a cserépkályhán gőzölögtek. Gyönyörű látvány, csodás illatok, sokat ígérő húsvéti ünnepnapok!

Kisgyermekként leginkább az ünnep ezen arca kötött le bennünket, no meg a várva várt öntözés, vagyis csupa evilági történés, bár az ünnep lényegét is sejtettük már, hiszen a böjtből mi sem maradunk ki, és szüleink, testvéreink ilyenkor

szokásos viselete sem kerülte el a figyelmünket.

Profán és vallásos talán a húsvéti szokásokban ötvöződik leginkább. Jézus meghalt és feltámadt, s a szívszaggató szomorúságot, mely a sötétség bugyrába taszítja, majd a hatalmas örömet, mely a mennyország fényességébe emeli az emberi lelkeket, a falu népe a maga porri módján is megünnevelte. A fájdalom, a reményvesztettség, s a szigorú böjt jegyében telik a nagypéntek a türei hívő emberek számára, gyászos ruhát öltenek magukra, úgy mennek a templomba, s maga a templom is gyászba öltözötten várja híveit.

Minden és mindenki a Megváltót gyászolja, hogy aztán a feltámadás örömhíre a legszebb cifra gúnyjába öltöztesse a gyülekezetet. A nagylányok gyönyörű pártával a fejükön, a fiúk gazdagon díszített türei bujkában, s ki-ki a maga korosztályához illő, de a legszebb „vasárnap” öltözetében ünnepel.

Jézus feltámadt, mint ahogyan a természet is „feltámad”, minden egyes évben. A kisfiúk „öntözésében” valószínűleg ez az ősi motívum jelenik meg, amely csodálatos módon kapcsolódik össze a világegyetem legfontosabb történéseivel, csodájával. Az értünk meghalt Megváltó Isten feltámad a halálból, és általa mi is újjászülethetünk. De a tojás, a jótettért cserében kapott értékes csemege azért „pirostojás”, mert Jézus vére festette azt meg a kereszt alatt. Természet és ember egyazon teremtes következménye. Növényeket szoktunk öntözni, mert a víz az életető erő, amitől növekednek, gyarapodnak, kivirulnak, miért ne lehetne hát a kislányokat, a kis „ibolyákat”, „rózsabimbókat”, „virágszálakat” is rózsavízzel öntözni, hadd növekedjenek, hadd viruljanak ők is.

A kalotaszegi húsvétban összeér

a Menny és a Föld, bár ezen egy percig sem gondolkodnak, hanem tiszta hitbéli ünnepként van jelen az életükben a húsvét. A többi csak amolyan húsvéti szokás, velejáró. A nagypénteki

szilvalé puliszkával, a törtfuszujka pirított hagymával, a diós-mákos-mazsolás húsvéti kalácsok, a pirostojás, az öntözés, a tárkonyos bárányleves, a báránypaprikás, mind-mind évszázados hagyomány, amelyek még intenzívebbé teszik a hitbéli megélést, felerősítik azt és semmiképpen sem helyettesítik. És akkor még az ilyenkor szokásos háromnapos táncmulatságról nem is beszéltünk, s a kisgyermek kedvenc húsvéti játékaról, a „csokonyalásról” sem. Míg a lányok és legények a csárdást ropták a Samu banda virtuóz zenéjére, a kicsik a tojásokat kocogtatták. Az

„Korán reggel felébredtem, messze, messze jártam,
Tündérország kiskertjéből rózsavizet hoztam.
No, te kislány meglocsollak, ma van húsvét napja,
Hogy viruljon a két orcád, mint a piros rózsza.
Mert rózsavíztől megnőnek a lányok,
S a zsebemben elférnek a szép pirostojások.”

győzött, akinek a legkeményebb héjú tojáshoz volt szerencséje. Az egyik a hegyes végével fölfelé tartotta a pirostojást, a másik meg a sajátjával fölülről rászózott. Az egyik biztosan behorpadt. A vesztes sem nagyon szomorkodott, gyorsan megfosztotta színes kabátkájától a tojást, befalta és már szaladt is egy következő tojásért az anyukájához, ha a saját zsebéből kifogyott a készlet. Játék a javából, mégpedig bájos ártatlan játék, gondolnánk, de a valóságban néha kétségessé vált a játék tisztasága. Szépen díszített, élethű fatojásokat is rejtegettek olykor a kabátzsebek, s bizony fut-

nia kellett a tettesnek, ha lelepleződött.

Maga a tojás is életszimbólum, hiszen belőle is élet virul ki jellemzően minden évben. A húsvétban, a feltámadást követően minden az élet-ről szól, az evilági életről, amennyiben az öntözés szép szokását nézzük, amelyben a természet és az ember tavaszi újjászületését kell látni, és az örökélet lehetőségéről, ha a kegyelem oldaláról nézzük. És mit sem veszít értékéből és erejéből a megváltás, amikor a kalotaszegi földművelő társadalom a maga földi megújulását is odacsempészi a Fiú feltámadása mellé, mert az ő lelkének ez így jó, mert számára ez így szép, mert a világegyetemet, beleszámítva önnön lényegét is, az isteni harmónia részeként értelmezi.

(Türei) László István Jánoska

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Téli teaház. Február 29-én, szombaton 17 órakor vendégünk volt a Csomasz Tóth Kálmán Kórus. Nagyon szép Bach műveket hallhattunk az énekkar előadásában megszólaltatva. Az orgonánál Tóka Szabolcs orgonaművész kísérte az énekkart. Az énekkar két blokkja között Szabóné Miklós Eszter testvérünk örvendeztetett meg bennünket az alkalomhoz illő verssel. Teaházunk végén tea és sütemény mellett közös beszélgetéssel folytattuk az együttlétet. Bízunk benne, hogy a jövőben is tudunk hasonló alkalmakat szervezni az Úr Isten kegyelméből!

Jövőbeli online alkalmaink

(internetes felületeinken megtekinthetők lesznek):

Facebook elérhetőségünk:

Maroshegyi református gyülekezetrész

Youtube csatornánk:

Székesfehérvár-Maroshegyi reformátusok

Húsvét hajnali istentisztelet.

Április 12-én hajnali 5 órakor.

Húsvét vasárnap 9 órakor közös élő református Kárpát-medencei húsvéti úrvacsorás istentisztelet lesz lát-

ható a Duna Tv-ben!
Interneten:

<https://mediaklikk.hu/duna-elo/>

Húsvéti I. napja istentisztelet.

Április 12-én 10 órakor.

Húsvéti II. napja istentisztelet.

Április 13-án 9 órakor.

Szeresd a várost! (imaközösség). Húsvéttól pünkösdig 7 héten át, szombat 17 órai kezdettel, Skype-on keresztül. Skype csoportunk elnevezése: Imanna imakör.

Igehirdetés a postaládába! Aki szeretné, annak nyomtatott módon is eljuttatjuk az igehirdetéseket. Kérjük, hogy ezt előre jelezzék a Testvérek e-mailben vagy telefonon. Köszönjük! További információ:

Ujvári Sándor Csaba
30/366-2156

Trianon 100 – Törés az áldásfolyamban (?)

2. rész – Erdély

Erdély és kapcsolt részei – Partium és a Bánság – több mint 10 ezer km²-rel nagyobb területet (103 ezer km²) tesznek ki, mint a megmaradt ország. Története gazdag, és ezer szállal kötődik a magyarsághoz: Honfoglaló törzseink egy része: gyula elnevezésű hadvezetői tisztség, Ajtony, I. („Szent”) István királyunk: gyulafehérvári székesegyház, Hunyadiak, református fejedelmek, protestantizmus és nemzet stb. Hosszú évszázadokon keresztül a magyar nemesség és a városi magyar és szász polgárság intézte a közügyeket a szabad székelly közbirtokosokkal. Románokról a XII. század végétől vannak híradások, amikor is megjelentek a Déli-Kárpátok lejtőin, Fogarásföldön. Telepeik az évszázadok során a Székelyföld kivételével egész Erdélyben és a Partiumban elterjedtek. A XVII. század végére többségbe kerültek, de mivel alapvetően jobbágyok voltak, a közügyekben nem játszottak szerepet. A nemzeti ébredés – XVIII-XIX. század – idején alakult ki az a nézet közöttük, hogy ők ősi nép, a rómaiak leszármazottai (dák-román elmélet), és magyar elnyomás alatt élnek. Ekkor változtatták meg a valach (vlah/oláh) népnevet románra.

Kós Károly (Temesvár, 1883. december 16. – Kolozsvár, 1977. augusztus 24.) híres erdélyi magyar építész, író, grafikus, könyvtervező, szerkesztő, könyvkiadó, tanár, politikus írásából idézünk, amely egy fősodratú, a nemzetiségekkel megengedő hozzáállást mutat a kiegyezés kori magyar elit részéről, ami sokszor már magát a magyarságot aggasztotta:

A sepsiszentgyörgyi múzeum épít-

kezésénél dolgozott éppen, így emlékszik vissza Háromszékről Kolozsvárra utazására:

„... hazautazásom napja összeesett az ASTRA (az erdélyi románság kulturális egyesülete) félszázados jubileumi közgyűlésének napjával, melyet az Egyesület akkor Balázsfalván tartott meg... Felhasználtam az alkalmat, hogy ezt a román kultúrünnepet közvetlenül láthassam. És amit akkor ott megláttam és megtanultam, az soha el nem felejtett tanulságomul maradt meg bennem, sőt sorsszerű figyelmeztetőm, s eljövendő időkben életutam meghatározója lett. Balázsfalva alatt, a Küküllő mentén terpeszkedik a hatalmas füves térség: a »Cîmpul Libertății« (a Szabadságmező, ahol az 1848-ban megtartott román nemzeti gyűlés a magyarokkal való uniót elutasította... Ez a térség volt most a román kultúregyesület jubileári közgyűlésének színhelye, melyen ott táborozott az erdélyi románság teljessége: papjaival, tanítóival, iparosaival, kereskedőivel, ügyvédekkel, orvosaival, politikusaival együtt Erdély minden szegletéből odasereglett földműves és pásztor falusi parasztságának és városi kisembereinek több ezres tömege. Ennek a népgyűlésnek adtak számot az ASTRA vezetői a maguk sáfárkodásáról, és ennek a népnek mutatták meg az utat, amelyen a jövőben haladniuk javasolják. És ez a nép hagyta jóvá azt az utat, amelyen vezetői őket vezetni elhivatottak. S bekoronázta a kultúrgyűlést, amikor Aurel Vlaicu a maga szerkesztette repülőgéppel felemelkedett a levegőbe, hogy aztán keresztülrepülve a Kárpátokon – megmutassa az

utat, mely Erdélyt Óromániával köti össze...

S még ebben az esztendőben Kolozsvárott az EMKE (Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület) tartotta ugyancsak ünnepi-jubileári közgyűlését. Azon a napon Kolozsvárt voltam ugyan, de ezen a gyűlésen nem vehettem részt. Mert az egy zártkörű társaság gyűlése volt: azoké a főpapoké, nagypolgároké, mágnásoké, akik hivatalos meghívólevelet kaptak. Az erdélyi magyar nép: a dolgozó paraszt és városi kisember nem volt oda hivatalos; nem is tudott róla...

A két erdélyi kulturális egyesület két közgyűlésének hűséges fotográfiáját foglaltam össze egy írásomban, a tanulságaival együtt, amit összehasonlításuk kapcsán levontam: hogy melyik nép vezetői szolgálják népüket úgy, ahogy azt szolgálniuk kellene? És hogy a különbségeknek mik lehetnek (sőt lettek is) a következményei.

Ezután írta: LEVÉL A BALÁZSFALVI GYŰLÉSRŐL (KALOTASZEG, 1911. SZEPTEMBER 4.):

Ha én itt Erdélyben magyar pap volnék, akkor a tegnapi vasárnapon prédikációm textusát Dávid zoltáraiból választottam volna: „Uram, mily nagyon megsokasodtak az én ellenségeim! Mily sokan vannak az ellenem támadók.” (3. zoltár, 2. vers) Mert én láttam az Astra gyűlését, és erdélyi magyar népemnek szerettem volna beszélni a balázsfalvi napokról. Láttam azt az ünnepet és tudom, hogy az ott Erdély oláhságának győzelme volt rajtunk. Beszélnek az ellenségeinkről az én népemnek, de nem szidnám őket, és nem kicsinyel-ném az ő munkájukat. Mert láttam Balázsfalván seregleni hatezer

embert... Ez a sok különböző ember mind lelkesedésből, saját jószántából jött oda, nem inni, nem mulatni, csak lelkesedni, csak tanulni, vezéreit meghallgatni, hogy szavukat szívébe vésve, újabb tíz esztendőre való munkakedvet, nemzeti gondolatot vihessen haza az otthon maradtaknak.

Ezt mi, magyarok nem tudjuk utánuk csinálni!!! Mi, erdélyiek már fáradtak vagyunk; a magyarországi közvéleményt pedig most nem érdekli a magyarság sorsa. De fontos az ott mostan, hogy bizálódásból élő újság terjesztheti-e szabadon a mocskot a magyar nép között a sajtószabadság szentségének védelme alatt vagy sem. A sajtó a közvéleménynek hű tükré: a balázsfalvi napok idején a fővárosi lapok közöltek néhány cikket az Astra gyűlésről (igaz, hogy egészségüké, még tekintélyes napilapoké is, roppant téves és furcsa volt), de hamar végeztek vele, és ma már vígan tovább csépelik az obstrukció ócska szalmáját. De mi nem térhetünk oly könnyen és oly hamar napirendre; mert elvégre ez a játék a mi bőrünkre megy. Közvetlenül a miénkre, de végeredményben az egész magyarságéra. És mi tanulni is akartunk ott Balázsfalván, mert nagyon nagy szükségünk van immár erre, és lehetett is ott tanulni sokat az oláhoktól... Láttunk egy hatalmas nemzetgyűlést, hallottunk halálosan komoly beszédeket. De nem láttunk pózolás, nem hallottunk frázisokat. Ez az egyik tanulság. Láttunk ott egy hadsereget: nemzeti hadsereget. Mert ez a gyülekezet nem Janku és Axentye hordája többé, ez nem támad ellenünk kaszával és faággyúval. És nem fog többé Bécs szolgálatába állni. Ez itt már nemzet, mely öntudatos munkával, pénzzel és kultúrával szerelte föl magát. Ez a másik ta-

nulság. Láttuk azt, hogy az odasereglett nép milyen áhítattal szívta magába vezérei tanítását, milyen lelkesedéssel hallgatta a sokszor unalmas beszédeket, hogy meg volt elégedve mindennel, amit kapott, nem kritizált semmit, de fizette örömmel filléreit az Astrának. És nem volt ott rendetlenség, nem volt ott szó politikáról, nem volt ott izgatás; száraz számadatokat hallottunk, száraz tényeket soroltak elő a szónokok nyugodtan, majdnem unalmasan.

És az volt a benyomásunk, hogy ez volt az utóbbi esztendő egyik legnagyobb politikai eseménye, ez volt a legveszedelmesebb nemzetiségi politikai izgatás. Ez a harmadik tanulság. Néhai nagy újságírónk, magyarságunk ideáljaiért utolsó leheletéig harcoló Beksics Gusztáv megjövendölte nem is olyan régen, hogy mihelyst az erdélyi oláhság konszolidálódik, abban a pillanatban kérdéssé válik a magyar Erdély léte. Ma, az Astra gyűlése után tudhatjuk – ha csak el nem fedtünk szemünket, be nem dugtuk fülünket –, hogy a vagyoniilag, társadalmilag, sőt kultúrailag is szervezett oláh társadalom Erdélyben készen van. Ez a társadalom tisztában van erejével, céljaival, ez a társadalom fegyelmezett, fanatikus és idealista. Ez a társadalom: nemzet. Olvasom a zsoltárokat: „A mi útjainkban most körülvettek minket és csak azt figyelik, mikor teperhessenek a földre.” „Hasonlóak a prédaleső oroszlánhoz és a barlangban ülő oroszlánkölykökhöz.” (Dávid 17. zsoltár, 11–12. vers). Ez az oláh társadalom annyira természetes ellenségünk, hogy ezt sem szép szóval, sem erőszakkal a magunk részére nyerni nem tudhatjuk. Amit állam és társadalom erre a célra áldoz, az teljesen haszontalan munka és erőpocsékolás. Az

erdélyi oláh a maga jószántából magyar nem lesz soha. A magyar nyelv megtanulására sincsen szüksége – hiszen nekünk, erdélyi magyaroknak sokkal inkább szükségünk van az oláh nyelv tudására. Inkább francia és német nyelvekre tanítják gyermekeiket. De a magyar állameszme részére sem hódíthatjuk meg az oláhságunkat többé, amióta tőszomszédunk a szabad, nemzeti és hatalmasan fejlődő Románia. Mai helyzetünk az, hogy a zárt sorokban, egységes vezetés alatt és öntudatosan előrenyomuló oláhsággal szemben az erdélyi elszegényedett, fáradt és reményvesztett magyar társadalom lépésről lépésre, lassan, de folytonosan kénytelen visszavonulni minden téren. Sorsunkat előre látjuk, és csodára nem számíthatunk. Mi magunk gyöngék vagyunk, és segítségünkre nem jön sem a nagymagyarországi társadalom, sem az államhatalom. A magyarországi társadalomra sohasem számíthatunk. A múltban is mi: Erdély voltunk azok, akik, ha kellett, segítséget vittünk Magyarországnak. Jutalmat ezért sohasem kértünk és sohasem vártunk. De az államhatalommal másképpen vagyunk. Annak kötelessége volna minket legalább segíteni, ha már nem vállalja a teljes védelmet. Kötelessége volna minden eszközt, minden fegyvert a mi részünkre szolgáltatni és oláhjainktól minden eszközt és minden fegyvert elvenni, mellyel nekünk árthat. Ezt nevezhetjük jogtalanságnak, nevezhetjük embertelenségnek, jogállamban nincsen is ez helyén... És lássuk, vajon a külföld nemzeti államai milyen eszközökkel védekeznek nemzeti ségeik ellen, illetőleg hogyan védelmezik nemzetüket:

1. Pózenben tilos a lengyeleknek német birtokot vásárolniok.

2. Romániában tilos iskolákban (nyilvános iskolákban), sőt templomokban más nyelven, mint oláhul beszélni és tanítani.

3. A szabad Amerika csak azt ismeri el állama polgáraként, aki szóban és írásban bírja az angol nyelvet, és tisztában van az alkotmány főbb elveivel: szavazati joga pedig csak állampolgárnak van.

Mi sok törvényt, elvet vettünk át idegenből, sokszor ránk károsat vagy legalább is problematikusat; vajon mért nem vettünk át ilyenforma törvényeket is? Pedig ilyen törvényeknek sikerük van és – nem kerülnek pénzbe.

E helyett évekig tartó válságokba visszük országunkat a problematikus egyenlő, általános, titkos választójogért való küzdelemmel és a nemzeti hadseregért való harcral (ez utóbbi – elismerem – nagy dolog, de bajosabb megcsinálni, mint egy új nemzetiségi törvényt). De nemzetiségeink kultúráját milliókkal segíti a magyar állam – méltányosság címén...

... E héten Kolozsvárott ünnepi közgyűlést tart az EMKE. Hatszáz vendég jelentkezett eddig, és a város aggódik, hogy hol helyezze el ezt a sok embert. Balázsfalván – a 2500 lakosú faluban – 6000 embert láttak szívesen vendégül három napig – a román kultúra nevében.

Kolozsvárott – a 60.000 ezer lakosú városban – 600 vendég gondot okoz – a magyar kultúra nevében. Ehhez – úgy gondolom – nem kell kommentárt fűznöm!!! Majdnem minden évben tartunk Erdélyben székely-kongresszust; melynek eredménye mindenkor egy-egy memorandum – de sikere egyiknek

sem volt. Azt hiszem, már meg is unták a minisztériumok az erdélyi magyarok ügyeit – el is olvasni. A székelyek segítségére miniszterileg Sepsiszentgyörgyre telepített „Hitelbank” akár be is csukhatja a boltját – semmi dolga sincsen. Ma is olcsóbb a Transilvania, az Albina meg a szebeni bank pénze, mint a magyar pénz. És éppen a múlt héten árverezték el a kolozsvári Nemzeti Színház alapítványi birtokát; a magyar kultúrminiszter asszisztenciája mellett, – az oláhok vették meg. Ehhez sem kell kommentár. Hát tessék Kolozsvárra jönni EMKE gyűlésre. De nekünk hiába beszélnek, hiába ígérnek már. Kezdünk nem hinni semmiben, ami Pestről jön, kezdünk nem hinni miniszteri nagy nemzetmentő terveknek.

Ha magyar pap volnék, jövő vasárnap a következő textusról tartanék prédikációt: „A szívem remeg, elhagyott az erőm és az én szememnek világa kialszik.” „Barátaim és szeretteim elfordultak tőlem az én csapásomban, és az én rokonaim is elhúzódnak tőlem.” (Dávid 38. zsoltár, 11–12. vers). Hazafias tisztelettel: Kós Károly

Az ige helyes alkalmazása természetesen nagyon kényes kérdés. Nem kevés román Istennek adott hálát az 1918–20. nemzeti egyesülésükért. Az Úr Jézus egy örökségi kérdésben hozzáfordulónak azt mondta: „Ki tett engem közöttetek bírónak vagy osztóvá” (Lk 12,14). Mindenesetre Isten ígéje az államhatalom szerepére vonatkozóan ad útmutatást (Kálvin is sokat értekezett e kérdésben), és felelősséggel is felruházta az államot. 1918-19-ben az akkori magyar állam képviselői nem

megfelelő módon gyakorolták feladataikat. A kényes időpontban pedig mindent meg kellett volna tenniük Erdély akkor 47%-ban nem román lakosságának védelmében, de legalábbis megkísérelni a népszavazás kicsikartatását a terület hovatartozásáról. (Erdély területének kb. felén a magyar, illetve nem román lakosság együttesen többséget képviselt.)

Az Úr ma is végzi munkáját a lecsatolt területeken is. Erdélyben a keleti keresztyénség talajáról egy sajátos újprotestáns mozgalom bontakozott ki. Templomaik, imaházai, igés útszéli plakátjai Erdélyszerte láthatók. Hirdetetik az ige a református templomokban is. Urunk a nemzeti határok felett is munkálkodik. Kegyelem, hogy megtépázva bár, de él a magyarság a mai határ mentén, Érmelléken, Szilágyságban, Kalotaszegen, a Mezőség szigetfalvaiban, Székelyföldön, a belső- és dél-erdélyi szórványokban is. Hála és dicsőség Őnéki, a Megtartónak!

„Mert Ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.” (2Kor 6:2)

Ajánlott olvasható, hallgatható szolgálatok Viski Ferenc, Szilágyi Sándor, Horváth Levente, Bódis Miklós erdélyi református, valamint Richard Wurmbrandt erdélyi zsidó származású evangélikus lelkésztől.

Az 1. részben említett forrásokon kívül igénybe vett irodalom: Köpeczi Béla: Erdély története; Orbán Balázs: A székelyföld leírása.

Németh Kornél

„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.” (Róma 10:9)

Könyvajánló

Max Lucado: Félelem nélkül
 Mintha minden napfelkelte a félelem újabb okait hozná magával...
 Hallani munkahelyi elbocsátásokról, a gazdaság válságáról, közel-keleti zavargásokról, a vezető szervezetekben tapasztalható zűrzavaros helyzetekről, a lakáspiac visszaeséséről és a globális felmelegedés növekedéséről. Napjaink átka, a terrorizmus a rémítő erőszakot is jelentő terror szóval kezdődik. Úgy tű-

nik, a félelem száz évre bérbe vette a szomszédos épületet, és már boltot nyitott. A túlméretezett, goromba félelem börtönbe terel minket, és ránk csapja az ajtókat. Nem lenne nagyszerű kijönni onnan?

Képzelnék el magunknak egy olyan életet, melyet meg sem érint a szorongás. Mi lenne, ha félelem helyett alapból hittel reagálnánk a veszélyekre? Ha félelemmágnest hordhatnánk a szívünk fölött, amely kihúzná belőle a rettegés, bizonytalanság és kétség legutolsó szikráit is, akkor mi maradna? Képzelnék magunk elé azt a napot, amelyen jobban bízunk, és kevésbé félünk!

El tudjuk képzelni az életünket félelem nélkül?

Forrás: <http://kiakonyvek.hu/termek/felelem-nelkul/>

“Legyetek tehát Isten követői mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozati ajándécul, Istennek kedves illatként.” (Ef 5:1-2)

Anyakönyvi hírek 2020. 02. 26.–2020. 04. 10.

Megkereszteltük:

Sónyák Eszter Lellét és Vargha Rozáliát.

Imádkozunk értük.

Eltettük:

**Balogh Zoltán, 67 éves; Dobi László, 68 éves; dr. Krech Vilmos, 76 éves;
 Kovács Pál, 72 éves; Lencsés Jánosné sz. Molnár Anna, 74 éves;
 özv. Rideg Gyuláné sz. Bús Irén, 78 éves,
 Pauer László, 72 éves; Somogyi Éva, 66 éves; Szöllösi József, 65 éves;
 Winkler Csabáné sz. Sajtos Júlia, 78 éves testvérünket.**

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai

Széchenyi utca**Vasárnap:**

08:00-08:30 és 09:15-09:50 Imaközösség a Gyülekezeti Házban
 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt
 úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 2. vasárnapján: 16:00 Családok köre

Minden hónap 4. vasárnapján: 18:00 Fiatalközösség köre

Hétfő: 7:30 Iskolai hétközi áhítat a templomban

Hétfő: 16:30 Szervezési munkák, szabadulást keresők és
 azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Hétfő: 19:00 Férfi imakör

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek

második: 18.00 Presbiteri bibliaóra

harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 10:00 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Imakör

Csütörtök: 18:00 Gyülekezeti bibliaóra

Péntek: 16:00 Konfirmáció előkészítő

Péntek: 17:00 KFC (Keresztény Fiatalközösség)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 18.00 Női Kör

Szombat: 18:00 Fiatalközösség (Ex-Aktív)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hónap 3. keddjén: 18:00 Presbiteri felelősök köre

Minden hónap 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok
 illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hónap 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hónap 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az
 udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az imaházban

Minden hónap 2. vasárnapján:

9:00 Zenés családi istentisztelet és szeretetvendégség

Egyházi nagy ünnepeken és a hónap utolsó vasárnapján úrvacsorás
 istentiszteleteket tartunk.

Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban

Kedd: 10:00 Baba-mama kör

Csütörtök: 16:00 Konfi; 17:00 Imakör

Minden hónap 2. péntekjén: 18:00 Női kör

Havonta pénteken: 17:00 Örszemelés - nőknek

Budai út

Vasárnap: 09:00 Igére hangozó Zenés istentisztelet

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

(ovisoknak, kisiskolásoknak külön csoportokban)

Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő: 17:30 Alfa Kurzus

Szerda: 18:00 Biblia-tanulmány

Péntek: 16:00 Konfi; 16:30 Ifi Klub

Minden hónap 3. keddjén: 17:00 Keresztelők előkészítő,

18:00 Jegyesoktatás

Minden hónap utolsó csütörtökjén: 17:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Az altemplomi urnakegyhely nyári nyitvatartása:

Szerda és péntek: 16–18 óráig, vasárnap (és állami ünnepeken, ha másképp nem hirdetjük) 9–12 óráig

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

Mobil: 06/30-630-8801

e-mail: hivatal@albaref.hu, internet: www.albaref.hu

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Gyülekezeti bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021- 42850004

Lelkipásztorok, hitoktatók

Berze János lelkipásztor, lelkési elnök

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész, hitoktató

Deák Péter ifjúsági lelkész, hitoktató

Ludvig Erzsébet Szilvia beosztott lelkész, hitoktató

Óriás Pál Olivér beosztott lelkész

V. Szabó Gergelyné hitoktató-beosztott lelkész

Berzseny Dezdán Katalin Erika hitoktató

Forizs Éva hitoktató

Hajósné Szabó Rózsa hitoktató

Konrád Ferenc hitoktató

Magyiné Vincze Tímea hitoktató

Szabó Judit Márta hitoktató

Szász Tünde hitoktató

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel.: 22/312-785

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

**Támogassuk az Alapítványt és az
 Egyházat az szja 1-1 %-ával!**

Református Egyház technikai száma:

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI

Olajfa Református Óvoda:

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felelős szerkesztő: Berze János; **Szerkesztő:** Ujváriné Császár Boglárka

Nyomdai munkák: Bezsit Bt., **Felelős vezető:** Farkas István

A Békesseg újság önköltséges. Adományokat elfogadunk a lap kiadásához. Köszönjük!